ACTUALITATEA PE SCURT ● ACTUALITATEA PE SCURT ● ACTUALITATEA PE SCURT ● ACTUALITATEA PE SCURT ● ACTUALITATEA

● **ÎN VECINĂTATEA** monumentalului edificiu al Universității din Craiova a început construcția Teatrului Național. Clădirea va cuprinde pe lîngă sala de spectacole cu 650 de locuri, săli de repetiții, cabine pentru actori, foaiere, diferite ateliere etc. Accesul spectatorilor în teatru se va face din două artere principale de circulație — străzile Al. I. Cuza și Calea București. Potrivit proiectelor, finisajele interioare vor fi executate din materiale trainice și aspectuoase : placaje din travertin, plăci de marmură, tîmplărie metalică.

● **ÎN CADRUL ACȚIUNII DE PERFECȚIONARE** continuă a organizării și conducerii unităților agricole de stat, între 3 decembrie 1968 și 25 ianuarie 1969 se va desfășura la Sinaia un ciclu de consfătuiri și schimburi de experiență organizat de Departamentul I.A.S., la care vor participa șefii de ferme din I.A.S. Consfătuirile, organizate pe profile — culturi de cîmp, horticultură, zootehnice — dau posibilitate participanților să studieze, pe bază de lecții și expuneri, însoțite de filme documentare, dezbateri și demonstrații practice, cele mai noi tehnologii, forme și metode științifice de organizare a producției și a muncii ca și problemele actuale privind planificarea și finanțarea fermelor și întreprinderilor agricole de stat.

● **AM PRIMIT ASIGURĂRI** de la Întreprinderea de salubritate București că au fost luate din timp măsuri de pregătire pentru iarna care vine. Astfel, numărul utilajelor de curățire și transportare a zăpezii va crește în acest sezon cu 30 tractoare prevăzute cu dispozitive de pluguit și periat, 5 dispozitive automate de împrăștiat sare și nisip, 1 încărcător de zăpadă cu basculă, la care se adaugă 70 tractoare U-651 închiriate de la unități agricole pe perioada 15 noiembrie 1968 — 15 martie 1969. În același timp, pe lîngă utilajele din dotare proprie au fost închiriate, pentru degajarea străzilor și transportul zăpezii, 400 autobasculante și autocamioane. Pentru pregătirea frontului de lucru, degajarea stațiilor I.T.B. și curățirea intersecțiilor vor fi folosite 78 echipe de lucru cuprinzînd peste 1 000 de lucrători la care se vor adăuga circa 900 de la alte întreprinderi din Capitală, în cazul unor ninsori abundente.

● **DECEMBRIE**, „Luna cadourilor". Magazinele sînt suprasolicitate. Cei mici au întotdeauna prioritate. Sectorul de librării și difuzarea cărții de la Întreprinderea comercială Urziceni a pus la dispoziția celor 31 de centre și puncte de servire din sectorul său jucării în valoare de 280 000 lei. În comunele Gîrbovi, Fierbinți, Bărcănești și Jilavele se organizează expoziții cu vînzare.

Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6077 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 3 DECEMBRIE 1968

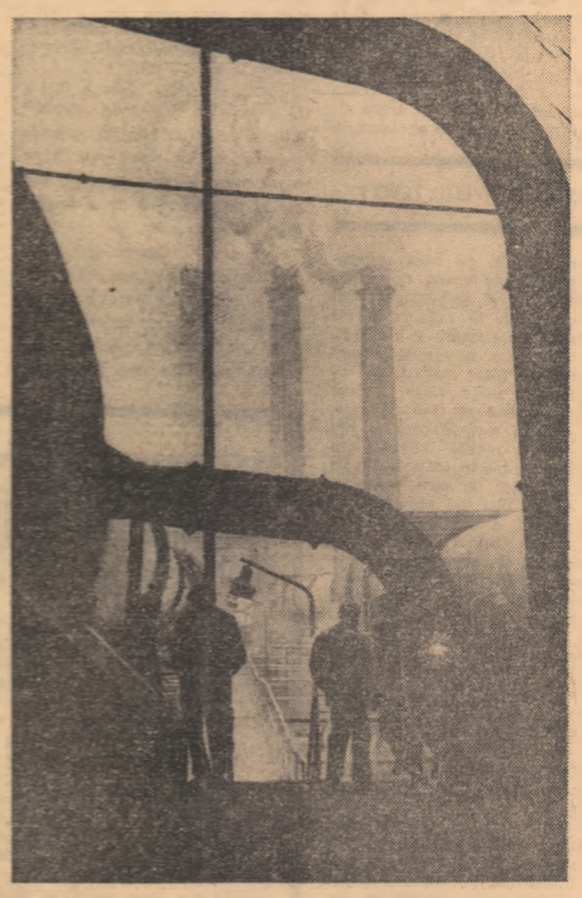

Fabrica de ciment din Turda
Foto : E. FUNDULEA

O nouă familie de strunguri carusel

După ce a încheiat asimilarea construcției familiei de strunguri carusel, în șase tipodimensiuni, cu diametre diferite, colectivul Fabricii de mașini-unelte și agregate din București a trecut la realizarea unui alt strung într-o construcție modernizată. Este vorba de un carusel cu diametrul de așchiere de 1 600 mm, cu comandă program, ce se va construi în țara noastră pentru prima dată. După omologare, noua mașină proiectată în țară va intra anul viitor în fabricație de serie.

Mergînd mai departe pe linia perfecționării produselor, colectivul acestei fabrici va realiza anul viitor un alt carusel, cu diametrul de 1 250 mm., care poate primi comandă program numerică, adică i se poate fixa dinainte cota de așchiere.

Acest strung, după cum sublinia inginerul șef de concepție al fabricii, va sta la baza unei viitoare familii de carusele românești.

(Agerpres)

ADUNĂRI DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

DIALECTICA PROGRESULUI ÎN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIEI

CITIȚI în pag. a 3-a, relatarea despre conferința de dare de seamă și alegeri de la Uzinele „23 August".

DUMITRU BARBU (turnătoria de fontă).
„Să cultivăm în mare măsură conștiința și spiritul de răspundere pentru titlul de utecist, să stimulăm mîndria de a fi membru al organizației, să întărim rolul de exemplu al utecistului în rîndul celorlalți tineri. Avem în acest sens o experiență bogată, analiza de astăzi ne ajută s-o sintetizăm, și avem mai ales propunerile tinerilor, părerile și sugestiile lor atît de bogate pe care va trebui să le valorificăm și mai bine".

GH. PAȘOLESCU (secția aparataj).
„Va trebui să ne preocupe mai mult activitatea elevilor școlii noastre profesionale, să **intervenim** mai eficace în rezolvarea lucrurilor de care depinde buna lor pregătire. Preocupările noastre nu trebuie însă să se reducă doar la constatarea unor deficiențe. Cred că, tineri fiind și noi, ne-am putea apropia și în alt fel de problemele elevilor școlii profesionale, ale viitorilor noștri tovarăși de muncă".

CONSTANTIN RIZEA (studii-cercetări).
„Într-o adunare pe secție, un tînăr criticat pe motiv că nu-și îndeplinește norma s-a ridicat și a dovedit că în mare parte vina nu-i aparține. Situația era că nu i se prea încredințau lucrări. Să luăm, așadar, atitudine mai hotărîtă decît pînă acum. Dar e o chestiune de prestigiu, de eficiență a **intervenției**, să o facem în deplină cunoștință de cauză, că avem în vedere toate datele problemei pe care ne propunem spre rezolvare".

NICOLAE NICULESCU (construcții metalice).
„Avem un cerc de turism care a întreprins unele acțiuni interesante, dar trebuie s-o recunoaștem, nu s-au inițiat încă, ca număr și ca valoare, acele excursii pe care le dorim și le așteptăm cu toții. Va trebui în viitor să ne propunem excursii de mai mare amploare, să apelăm la forma excursiilor tematice și să le popularizăm mai larg în așa fel încît numai ca mijloc de complex de educație, de întărire a colectivului, să capete mai mare frecvență în activitatea noastră".

VIRGIL CRĂCIUNESCU (proiectări).
„Mi se pare că ar fi utilă inițierea unor contacte mai strînse între tinerii din secțiile productive și cei din serviciile de proiectări și concepție, organizarea unor acțiuni comune. Folosele ar fi și pentru unii și pentru ceilalți deopotrivă de mari. Și-apoi, cred că n-ar trebui să uităm că sînt în uzină și unele servicii în care predomină fetele, să inițiem aici acțiuni mai apropiate cerințelor lor specifice".

GH. MILITARU (secția locomotive).
„Ne-am putea declara mulțumiți cu ceea ce s-a făcut. A continua însă pe aceeași linie, la același nivel. În condițiile în care pretențiile tinerilor cresc, n-ar mai constitui motiv de satisfacție. În domeniul activității politico-educative, în acțiunile cultural-artistice, sportive și recreative, în toate domeniile de altfel, saltul calitativ e în momentul de față o chestiune de **prestigiu** pentru organizația noastră".

PAG. 4

ASCENSIUNI STUDENȚEȘTI SPRE ȘTIINȚĂ

LOCUL INTELECTUALULUI — ÎN MIJLOCUL MASELOR

DATORII NEONORATE

Geografia spirituală a satului nostru afirmă tot mai mult, în zilele noastre, ca un element de mare valoare, prezența intelectualului. Acesta nu vine din afară, descendența sa, de multe ori, este direct rurală sau, trecută prin filiera mai multor generații de muncitori, funcționari, are ca puncte de plecare satul.

Reamintim o concluzie formulată deseori în decursul timpului : intelectualii reprezintă, pentru fiecare sat, o veritabilă forță spirituală trasformatoare. Constatarea aceasta am auzit-o din nou — zilele trecute — formulată de Ion Ungur, președintele Consiliului popular provizoriu al comunei Borod, județul Bihor. Aici, aproape șaizeci de intelectuali își desfășoară, de mai mulți ani, activitatea, la cele 9 școli generale de 8 și 4 ani, la dispensarul și casa de nașteri, la farmacie, la cooperativele agricole de producție etc. Firește, relatarea prezenței lor multilaterale în viața comunei ar necesita un amplu reportaj. O afirmație, însă, făcută de unul dintre interlocutorii noștri („noi ne gîndim la toate, ne ocupăm de toate, ni se cere participarea activă la toate acțiunile, indiferent cine le declanșează, dar la noi cine se gîndește ?") readuce în actualitate condiția intelectualului la sate.

Majoritatea interlocutorilor ne-au destăinuit că sînt atașați sufletește satului, sînt animați de certitudinea că satul este locul unde se pot realiza, locul unde idealurile găsesc un larg și fertil teren de desfășurare ; aspirațiile intime dobîndesc aici, nu o dată, plenitudinea formei concrete. Dar satul este un univers de viață cu legile lui, și angrenajul necesităților zilnice îi risipește pe intelectuali într-o mulțime de treburi, fiind obligați la o bună dozare a timpului. Uneori — în prea multe treburi.

Discuția noastră a debutat cu cîteva considerații despre munca la căminul cultural, a cărui stagiune de iarnă ar fi trebuit deschisă. Nu se lucrează ? Ba da ! Dar există „o problemă culturală", susține învățătoarea VIORICA CĂTANĂ, din satul Valea Mare. „Sînt și directoarea căminului cultural, pe bază de volun-

IOAN RUSU

(Continuare în pag. a II-a)

„EXTRASE DIN FOAIA DE PARCURS A CONDUCĂTORILOR AUTO" (II)

RESPONSABILITĂȚILE OMULUI DE LA VOLAN

Ieșind în șosea, șoferului i se pun în față ecuații cu nenumărate necunoscute. Pentru a le rezolva de fiecare dată optim, conducătorul auto trebuie să fie — pe lîngă un bun meseriaș — un om de o înaltă ținută etică și morală, deplin conștient de responsabilitatea cetățenească pe care și-a asumat-o cînd s-a urcat la volan. Dacă nu îndeplinește această condiție, riscă să se transforme într-un pericol amenințător pentru securitatea celor din jur sau să devină el însuși o victimă a străzii. Legea șoselei este neînduplecată. Orice incorectitudine poate fi fatală... Strada este zguduită aproape zilnic de numeroase drame. Accidentele de circulație — provocate mai ales de către șoferii tineri — se țin lanț. În urma lor se distrug numeroase vieți omenești și importante valori materiale. Cîteva cifre ar trebui să ne pună pe gînduri : accidentele care au avut loc de la începutul anului și pînă la 10 noiembrie a.c. în județul Hunedoara s-au soldat cu 54 de morți și 123 de răniți, aducîndu-se statului prejudicii materiale de aproape 200 000 lei.

O defalcare a acestora pe cauze demonstrează că ele se datoresc aproape în totalitate încălcării regulilor de circulație, a normelor de convețuire cetățenească — încălcare, ceea ce pune și mai mult pe gînduri, săvîrșite cu premeditare. Majoritatea șoferilor își încep șirul

ALEXANDRU BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ÎN CE MĂSURĂ SÎNT „LIDERII" EXPRESIA COLECTIVULUI ?

Metaforic vorbind, nenumăratele legături de toate felurile care apar între oamenii trăind în aceeași unitate socială, sînt asemenea unui cîmp magnetic, în care fiecare își are direcția sa, existența sa, caracterul specific dar care există, trăiește, gîndește sub impulsul unei forțe colective modelatoare. Dincolo de aparențe, idei, simpatii, antipatii, indiferențe se intersectează într-o nebănuit de intensă circulație. Totdeauna ne prețuim pe noi prin stima celor din jur, și toată personalitatea noastră este supusă mereu unor repere — personalitățile semenilor — după care ne judecăm, ne apreciem, ne transformăm.

Cu două mii de ani în urmă, ocupîndu-se de relațiile dintre oameni, Aristotel scria : *„A trăi înseamnă a simți și a cunoaște ; în consecință, a trăi laolaltă înseamnă a simți împreună și a cunoaște împreună".*

Știința relațiilor dintre oameni este veche. Tot Aristotel stabilea, pentru o îndelungată posteritate, *caracterul creator al relațiilor dintre oameni,* puterea existenței comune de a tria tot ceea ce este mai valoros, mai real, de a încuraja și a înălța adevăratele valori umane.

Școala este o pregătire profesională și umană și adesea, calitățile sau defectele pe care ni le găsim pe parcursul vieții le atribuim anilor de școală, unei întîmplări anume, unui profesor sau pur și simplu unei atmosfere favorabile sau nu.

Iată de ce, o anchetă într-o școală din această perspectivă mi se pare utilă și demnă de interes. Dincolo de uniforme, de catalogul clasei, de notele însemnate în el, *colectivele de elevi sînt o micro-structură socială, cu conflicte și contradicții, cu judecăți de valoare deosebite de cele „oficiale", cu „personalități" îndrituite, cu drepturi anume, cu respingeri argumentate ale unor idei sau chiar oameni.* Trebuie să spunem că multe din concluziile anchetei au stîrnit uimirea sinceră a unor tovarăși profesori care, se pare, nu se așteptau la descoperirea altor ierarhizări ale clasei decît cele stabilite de ei sau la „descoperirea" unor oameni *altfel* decît îi vedeau ei. La 18 ani, normele școlare nu fac decît să orienteze pe cei deja formați în *spiritul* lor, al acestor norme. Tot ceea ce a fost necesar, s-a acumulat pînă la 15—16 ani, mai tîrziu elevul își cîștigă independența necesară atît judecării critice cît și înțelegerii reale a ceea ce mai trebuie încă să asimileze de la școală și ceea ce poate să respingă. Tocmai de aceea sarcina cadrelor didactice devine mai complexă, mai dificilă.

ECHILIBRUL ANTITEZELOR

Este știut că orice colectiv de oameni, fie el cît de restrîns, se organizează într-o *ierarhizare internă,* făcută spontan, după norme mai mult sau mai puțin acceptate de toți. Sistemul de valori al adolescenților, mai flexibil și încă neînchegat, permite, în acest sens, alegerea șefilor unui grup după criterii aparent neînsemnate, multe dintre ele nefiind corespunzătoare cu criteriile celor vîrstnici. În cursul anilor de școală, elevii trec de la judecățile haotice asupra celor din jur, de la simpatiile și

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Cu planul anual de export îndeplinit

Uzinele „Victoria" din Călan au expediat la 2 decembrie, spre Italia și Japonia, ultimele cantități de produse siderurgice din prevederile planului anual de export. Anul acesta, Uzinele „Victoria" au livrat în diferite țări ale lumii cu 62 700 tone mai multă fontă decît anul trecut. Întreaga producție de fontă, ca și celelalte produse și sortimente : semicocsul, cilindrii de laminor, utilajele de turnare a oțelului, piesele mecanice livrate centrelor siderurgice din țară în acest an au fost realizate în condițiile creșterii eficienței economice. Astfel, în primele 10 luni ale anului, colectivul Uzinelor din Călan a înregistrat la capitolul economii și beneficii cu 16 000 000 lei mai mult decît era planificat.

(Agerpres)

caleidoscop

ORAȘUL

EUGEN BARBU

Merg des pe jos, dar niciodată nu am avut revelația orașului nostru ca acum cîteva zile, cînd o ceață subțire s-a ridicat de deasupra Bucureștiului și din grădinile desfoliate mi-a apărut un edificiu arhitectonic foarte controversat. Era ca la desfacerea unei cortine și de dincolo de crizantemele strivite de prima zăpadă, de sub perdeaua de frunze a pomilor, printre clopotele galbene ale gutuilor neculeși mi se arăta vechiul oraș ce se luptă încă cu noua lui siluetă.

Mă aflam undeva, pe lîngă stadionul „23 August", acolo unde se simte mai direct înaintarea viitorului spre trecut. Curți mici, pline de rufe, foișoare, pisici, pompe de apă, cristale albe, galbene și verzi, lucind în soarele ostenit de amiază. Geamuri strîmte, geamlîcuri, turnuri de zid roase, o lederă care expira în văzul nostru, totul se amesteca într-un fum verde de lemn de brad ridicat prin burlanele negre de bucătărie. Ce spectacol ! Deasupra curților părăginite înaintau implacabil pacheboturile de beton și sticlă ale noilor construcții, aliniate ca o flotă, cu mîndrele lor balcoane, cu bețele de aluminiu ale televiziunii ce mi se părură într-un minut o recoltă argintie de stuf. Izbucneau de sus muzici de la radio, amestecate, într-o cacofonie fermecătoare...

Iar privii foișoarele vechi, furnirul întortochiat al prispelor de mahala românească. Hămăiau cîței și se scoteau

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN CE MĂSURĂ SÎNT „LIDERII" EXPRESIA COLECTIVULUI?

(Urmare din pag. I)

antipatiile întîmplătoare, la observații și clasificări judicioase, conform unui cod pe care însuși colectivul îl impune. Expunem în cele ce urmează observațiile noastre așa cum ni s-au impus ele, considerînd că pot (am zice că *trebuie*) să intereseze atît pe profesori, pe părinți, cît și, poate mai ales, organizațiile U.T.C.

În cele 3 clase a XII-a de elevi de la Liceul „Iulia Hașdeu" pe care le-am cercetat, *toți „liderii" corespundeau cu elevii cei mai buni, cu o excepțională pregătire școlară și cu o comportare fără reproș. Opinia elevilor este aceeași în mare parte cu cea a profesorilor, dar punctul de incidență, acela al notelor din catalog apare interpretat în mod diferit.* Pentru colegii de clasă, eleva M. B. din clasa a XII-a sau elevul V. I. din aceeași clasă a XII-a care dețin, cu o majoritate de alegeri, simpatia clasei, *nu sînt lideri pentru că au cele mai bune note, ci pentru că sînt inteligenți, sociabili, au imaginație sau umor.* Pentru adolescenți, *situația la învățătură este deja un criteriu depășit de apreciere a colegilor,* oamenii valoroși sînt cei care se încadrează într-un *sistem de calități umane foarte prețuite.* Eleva D. M., de exemplu, învață bine, este apreciată și simpatizată de profesori, dar colegii ei de clasă o situează, în proporție de 80 la sută, printre antipatici. Explicațiile pe care le-au dat mulți dintre ei n-au nimic comun cu notele din catalog: lăudăroșenie, îngîmfare, scopul expres de a fi evidențiată prin tot ce face. Ea însăși se caracterizează ca un om care spune în față ce gîndește, dar această sinceritate este apreciată de ceilalți drept răutate, pentru că jignește sau nedreptățește fără discernămînt. Colegii știu că ea muncește mult, că are talent într-un domeniu sau altul, dar felul ei de a fi, chiar și modul în care știe să se facă simpatizată de profesori, prin *vorbărie multă,* care nu ascunde, uneori, la fel de multe informații sau deșteptăciune nu rezistă judecăților aspre ale colectivului.

T. L. este, de asemenea, cotat printre elevii buni, serioși ai clasei, ales chiar în biroul organizației U.T.C. Totuși, din chestionarele cercetate, el întrunește cele mai numeroase respingeri, după D. M. *Sensibili la o serie de calități și defecte menite să contureze personalitatea lor viitoare, adolescenții depistează, cu mai multă acuitate, părțile slabe ale celor din jur.* T. L. este un om superficial, spun toți, și *din această caracterizare decurg toate celelalte trăsături* pe care colegii le resping la el: inconsecvent, încrezut, egoist, ipocrit... Toate aceste epitete nu sînt, însă, menite *să-l desființeze* pe T. L., ci, dimpotrivă, *alături de ele* elevii apreciază talentul lui literar, ținuta, comportarea lui. *Foarte drepți în judecăți, ei ierarhizează calitățile și defectele unui om după felul în care sînt necesare sau incomodează colectivul.*

Aparent, adolescenții nu doresc deloc să fie caracterizați fiecare în parte cu aceleași cuvinte cu care este apreciat colectivul lor. O elevă a răspuns chiar că apreciază un coleg pentru non conformismul său, pentru faptul că el, în realitate *nu este așa cum îl cred ceilalți.* Fiecare își dorește personalitatea sa distinctă, construită pe coordonate riguroase, pe trăsături de caracter fără echivoc. Ceea ce apreciază la liderii lor, își doresc sau sînt convinși că au și ei înșiși: inteligență, perseverență, voință. Și totuși, aceste calități particulare apar de cele mai multe ori însoțite de acele trăsături care favorizează relațiile, determină prietenii: colegialitate, sinceritate, bunătate, spirit de inițiativă, veselie. Indiferent dacă adolescenții își acceptă sau nu colectivul din care fac parte, dacă îl respectă sau nu, *ei sînt continuu influențați de el. Primele judecăți asupra oamenilor aici se fac, primele comparații cu ei înșiși și primele ierarhii de valori.* Simpatiile nu se leagă conform notelor din catalog, ci unor *criterii umane tot mai apropiate de ale oamenilor maturi. Susceptibili la adevărate calități, ei nu reușesc încă să fie mănuitanți cu defectele celorlalți, le resping cu violență. Exigențele lor sînt extreme.*

„Liderii" întrunesc, de aceea, toate calitățile din lume, sînt perfecți din toate punctele de vedere. De ce îl apreciază clasa pe V. I.? Este un elev constant, muncitor, egal cu sine însuși, fără explozii, nu supără, dar nici nu entuziasmează pe nimeni. Autoritatea elevei M. B. este, dimpotrivă, bazată pe un fel de a fi dinamic, plin de idei și inițiative, clasa o apreciază pentru colegialitate, energie, veselie, simțul dreptății. De aceea, în clasa ei au fost, totuși, două eleve care nu o simpatizează și *acest lucru pare mai firesc decît în cazul lui V. I., uniform judecat de toți colegii.*

Ceilalți elevi oscilează între simpatii și antipatii, unele motivate pe drept, altele întîmplătoare, intuitive. Un elev place pentru că e sportiv, altul pentru că știe glume multe, dar *niciodată un elev nu este simpatizat pentru că e egoist, neprietenos, sau incorect.* Elevii notați cu cele mai bune calificative sînt, adesea și în fruntea ierarhiei neoficiale stabilite de clasă. Dar *în privința celorlalți,* părerile *catalogului se despart de cele ale elevilor. Mulți dintre profesori s-au mirat că nu este apreciat cutare elev, sau că altul, cu note mai slabe, este foarte simpatizat.* Se dovedește, astfel, că *există un pluton mediu în fiecare colectiv de elevi foarte puțin cunoscut de profesori: elevii mediocri.* Între o clasă așezarea în bănci respectă chiar această împărțire, în patru categorii! Cele patru rînduri de bănci au simpatii și antipatii comune și la un eventual grafic profesional al clasei ar urma unul după altul, conform așezării.

CE ESTE NIVELUL ZERO?

Am alcătuit, pe baza răspunsurilor la chestionare, un grafic al alegerilor și respingerilor din fiecare clasă. O mișcare foarte dinamică de simpatii și antipatii, de caractere și personalități, prefigurînd în mare măsură, o *perspectivă de viață. Cine pe cine apreciază, cine pe cine respinge, cîți oameni simpatizează și cîți nu* — sînt numai cîteva din problemele foarte interesante pe care le ridică un asemenea grafic. Chiar fără a-i cunoaște, se pot stabili numeroase trăsături de caracter, ținînd cont doar de o singură și revelatoare lege: aceea a *aprecierii colectivului. Personalitățile încă neformate, nesigure au aproape același număr de alegeri ca și respingeri, la fel cei inconstanți sau care-și impun un fel de a fi străin firii lor.* Se conturează, în aceste grafice, prieteniile care se leagă sau sînt pe cale de a se naște, entuziasmul pe care-l stîrnesc unii altora. Și, de asemenea, sînt prefigurate *comportări în viață, atitudini și principii care vor dirija relațiile viitoare. Importante pentru dezvoltarea ulterioară a adolescentului, relațiile și criteriile de stabilire a lor în cremea școlii formează, într-un fel, nucleul existenței sociale, în colectivul de elevi se încetățenesc noțiunile esențiale ale comportamentului social, normele unui colectiv de oameni, respectul și îndatoririle față de colectiv. Cu această zestre pot intra apoi în viață.*

O categorie aparte, pe graficele amintite, o formează *elevii care nu sînt aleși și nici respinși de nimeni,* care nu intră, așadar, în sfera de interes a nimănui. Catalogul îi notează prin semnele mediocrității, plutind între elevi care stîrnesc numai simpatii și cei care sînt antipatici tuturor. *Nici profesorii nu pot spune prea multe despre ei,* pentru că sînt aceia care nu se evidențiază prin nimic, care dau răspunsuri corecte, suficiente. Colegii îi exclud din preocupările lor, ignorîndu-i, izolîndu-i aproape. Într-o clasă, toți aceștia stau pe rîndul de bănci de la fereastră! Se pare că aici formarea personalității lor și, mai ales, clasarea într-o anume categorie chiar a clasei suferă sensul unui cerc vicios: sînt considerați neinteresanți, mediocri, pentru că colectivul, structurat într-un fel anume, nu i-a putut asimila și, mai departe, colectivul nu-i agreează pentru că nu se disting prin nimic. Asupra unor eleve, diriginta nu se poate pronunța ori nu poate înțelege antipatia clasei. Normele de apreciere se dovedesc, în asemenea cazuri, diferite. Educația are de suferit cînd nu poate ține seama, prin necunoaștere, de asemenea neconcordanțe. Ca și în cazurile speciale, nu neglijabile, ale unor eleve retrase, izolate ca urmare a unor traume sufletești de care nimeni n-are cunoștință ori pe care nimeni nu le sesizează.

Una dintre clase, cea mai frămîntată și mai interesantă sub aspectul nenumăratelor probleme pe care le ridică relațiile între elevi, clasa a XII-a C, are 17 elevi care n-au fost citați în chestionare, nici la alegeri nici la respingeri. Ei nu fac parte, ca de obicei, dintre mediocritățile clasei, ci sînt *atît dintre elevii buni, cît și dintre cei slabi. Neacomodarea lor cu colectivul clasei, neputința de a închega o unitate se reflectă în această totală indiferență a lor față de alții și a celorlalți față de ei.* Nu este vorba de trăsături de caracter care ar contraveni cerințelor colective, ci pur și simplu, de un dezinteres al clasei pentru a-l atrage pe toți în preocupări comune. Suficient de maturi pentru a-și găsi prieteni, atît în clasă cît și în afara clasei, *elevii sînt însă exclusiviști în tratarea celor care nu le trezesc interesul.* Se favorizează, astfel, dezvoltarea unui specific al acestui grup la nivelul zero, care se reflectă și el pe grafic.

„SIMȚUL" RELAȚIILOR SOCIALE

Aceste observații pe marginea structurării relațiilor dintre componenții unei clase n-ar avea decît un interes spectacular dacă ele n-ar fi legate strîns de o serie de orientări de organizare sau educative ale colectivelor de elevi.

O clasă închegată, unitară în care simpatiile sînt sincer îndreptate spre cel mai capabil elev, înzestrat cu acele trăsături menite să facă din el un exemplu, un model demn de urmat, este un reflex al unei munci educative deosebite. Este cazul clasei a XII-a B, vestită în școală pentru solidaritatea ei, pentru acțiunile interesante pe care le promovează. Am aflat în această clasă cel mai mare procent al elevelor care n-au nici o antipatie, care au pentru toate colegele cuvinte de laudă, firește, pentru fiecare altele.

Celelalte două, clasa a XII-a C și a XII-a E sînt un „model" a ceea ce reprezintă un colectiv neînchegat, contradictoriu, *care naște personalități deosebite, dar are și dezavantajul de a împiedica, de a copleși pe cei încă neconturați caracteriologic,* îndreptîndu-i poate spre acele trăsături care-i vor face greu de adaptat, cu *simțul relațiilor sociale atrofiat.* „Istoriile" acestor clase sînt edificatoare. În primul rînd, profesorii-diriginți au fost schimbați de la an la an, nereușind să-și poată cunoaște și, deci, să-și ajute elevii în procesul de închegare a unui colectiv serios. În al doilea rînd, prin desființarea unor clase, au migrat în fiecare an elevi care n-au fost asimilați de noul colectiv. Eleva D. M. este aleasă ca „lider" nu de actualii ei colegi de clasă, ci de cei din clasa a XII-a B, la fel și V. B. și D. S., cu care a fost împreună anul trecut. *Tratată ca o simplă problemă administrativă, atît desființarea unei clase, cît și încadrarea elevilor într-un colectiv nou, n-a constituit un moment educativ deosebit.* Se impunea, poate, pregătirea unei clase pentru a-i primi pe noii colegi sau acțiuni care să-i antreneze pe toți deopotrivă.

Simțul colecticității este, ca toate celelalte, educabil. Nu în sensul unei uniformizări a tuturor membrilor, ci, dimpotrivă, în sensul cunoașterii fiecărula, a acelei trăsături care se poate dezvolta, îmbogăți cu ajutorul celor din jur. Spiritul de întrajutorare, de respect reciproc, de maleabilitate și reală exigență în relațiile cu oameni se formează în anii de școală și adesea un inadaptat sau un individ fățarnic, prea acomodabil cu *orice* condiții de viață își profilează conturul încă din acești ani.

Observațiile izvorîte din această anchetă repun în prim plan aceeași disputată problemă a *pregătirii pentru viață a elevilor.* Unul dintre elevi reproșa celor maturi că mereu, în momentele dificile, îl amenință cam așa: *lasă, că ai să te lovești tu de viață!* Nemulțumirea lui era justificată, pentru că adesea este numai teoretic pregătit asupra pericolelor sau greutăților pe care le va avea de întîmpinat atunci cînd va scăpa de sub tutela școlii, dar *foarte rar este învățat să le și prevină practic. Este firesc ca elevii între ei să se cunoască mai bine, dar nu este normal ca profesorii să-i cunoască altfel decît sînt, să-și creeze, din criterii formale, impresii false despre ei. Sensibili atît la opinia profesorilor despre ei, cît și la cea a colegilor, elevii își modelează personalitatea, caracterul în funcție de aprecierea sau neînțelegerea acestor doi factori esențiali.*

Este evident că această anchetă nu a avut un caracter de sinteză a unor măsuri, ci a încercat doar să prezinte, atît profesorilor cît și elevilor din clasele mari, capabili, să analizeze singuri cadrele propriului colectiv, *importanța pe care o are colectivul în precizarea caracterului fiecăruia, în consolidarea unor principii de viață care vor sta la baza întregii existențe sociale a fiecăruia.*

Este de un interes practic inestimabil ca profesorii să fie și cei mai avizați cercetători științifici ai mediului școlar, după cum, credem, aspectele abia sugerate de noi pot da de lucru serios cercetării pedagogice în general, oamenilor din institute de cercetări care se ocupă chiar de sesizarea și analizarea particularităților vieții colectivului școlar. Nu mai trebuie să insistăm asupra însemnătății pe care o prezintă cunoașterea de către organizațiile U.T.C. a felului în care se constituie sistemul de valori și aprecieri al elevilor.

TV

MARȚI, 3 DECEMBRIE 1968

- 17,30 — Telex T.V.
- 17,35 — Pentru elevi. Consultații la matematici (clasa a XII-a). Tema: „Polinoame".
- 18,05 — Curs de limba engleză (lecția 36-a).
- 18,30 — Pentru copii: „Micii meșteri mari": Autosanie cu motor și elice.
- 19,00 — Telejurnalul de seară.
- 19,45 — Actualitatea economică.
- 20,05 — Film serial pentru tineret: „Cutreierînd pămîntul".
- 20,30 — Creații muzicale românești.
- 21,00 — Seară de teatru: „Colegii" de Axionov și I. Stabovoi.
- 22,50 — Telejurnalul de noapte.
- 23,05 — Închiderea emisiunii.

PE MICUL ȘI MARELE ECRAN

ÎN SFÎRȘIT, „POEMUL PENTRU DOUĂ VOCI..."

Prin „Judoka, agent secret" putem viziona unul dintre cele mai insipide filme de spionaj, demnă reprezentantă peliculă a ceea ce numim „cinematograful de gang".

Acțiunea lui — filmul a făcut după un roman de E. Clerk: „Judoka în orașul său" — amestecă tot ceea ce se crede că mai poate capta interesul de moment al spectatorului blazat: lecții de judo — extinse pe cele cîteva minute ale genericului — prezentate ulterior, pentru utilitatea lor, într-o secvență lungă, în decorul mizer al unei străduțe rău famate, pe care eroul se înfruntă cu patru mardeiași ce pozează în gangsteri; un personaj — secund atomist — în postura de momeală într-o afacere dubioasă (un fel de rept de „inteligență"); un asasinat murdar în plină zi, pe unul din frumoasele bulevarde ale Parisului; un asasinat „curat" pe cea mai de sus terasă a ultramodernei clădiri de la aeroport! Orly și două femei fatale: una brună, alta blondă. La final, o urmărire distribuită pe două tipuri de vehicule: tenistra și bicicleta.

Asemenea acțiuni se pot inventa oricînd; și repede și fără normă ca eseurile din filmul regizat de Pierre Zimmer. Ceea ce este mai greu de găsit — și „Judoka", agent secret", a găsit — e o firmă căreia să-i faci reclamă. Genericul ne „comunică" prompt: interioarele executate de casa...

Recunoaștem, firma și-a făcut datoria, locuința neînfricatului Judoka e mobilată cu gust, cu rafinament, are tot ce e mai modern: și mari spații goale, și pereți de sticlă, și cămin cu butuci, și iluminație ducretă, și argumente pentru plăcute seri în doi: bar-frigider, magnetofon etc.

Cu un plus de atenție, un cadru-două, am fi cunoscut — ca într-un documentar — și aeroportul Orly, cu dependințe cu tot, și am fi știut și căror firme aparțin cele două bărci cu motor care-și

CÎND VIOLENȚA DEVINE „SPORT"*)

dispută o întîietate feroce în finalul filmului.

Tot cu mai multă grijă am fi aflat și la ce atelier de croitorie au fost executate rochiile eroinelor și care sînt cele mai bune vneuri de automobil.

Acestui nou gen de reclamă îi prevăd un mare viitor. Gîndiți-vă ce formidabil succes ar avea un festival de filme artistice finanțate de — să zicem — produsele petrolifere Esso. Sau ce extraordinară afacere ar propulsa — cîștigînd chiar și un film finanțat de trustul General Motors.

După sonor, după tehnicolor, după cerneal lat și panoramic, iată un alt punct crucial pentru arta filmului.

E adevărat că și din acest punct de vedere „Judoka, agent secret" e modest, dar nu oferim de azi în fața de pionierat a adevăratului spectacol-reclamă.

Lăsînd glumele la o parte, reținînd și la interbările de rigoare adresate D.R.C.F.-ului cu privire la aducerea pe ecrane a acestui film prost, trebuie să amintim de felul dăunător în care „Judoka..." e o pledoarie pentru un „sport" pe care nu-l acceptăm: violența. E o scenă în care colonelul detectivului e găsit ucis. „Mi-o vor plăti", constată stăpînul indiscutabil, ochind de-nul salonard că a rostit „pardon" într-o discuție banală. Și aici se găsește toată „filozofia" peliculei...

O singură secvență de reținut: parodia la tineri candidați la gloria de a deveni vedete ale cinecicului Yé-Yé. Și numele unui bun operator: Gilbert Sarthre (de menționat imaginea toamnei pe străzile Parisului). Cum toți operatorii au devenit foarte buni, singurul „eveniment" ar fi un agramat al meșteriei.

TUDOR STĂNESCU

*) „Judoka, agent secret" — coproducție franco-italiană.

O întîmplare — oarbă ca toate întîmplările — sau un didacticism malițios să fi așezat joi seara emisiunea „Macedonski" lîngă „Poemul pentru două voci" al Anei Blandiana? Eu cred că a prezidat întîmplarea — o întîmplare dotată, ca mulți oameni raționali, cu ochi, maliție și oarecare vocație critică. Întîmplarea ia uneori chip de om, și anume: de telecronicar. Căci, numai un cronicar preocupat de felul cum se transmite poezia la televizor putea găsi o asemenea poantă răutăcioasă: să pună față în față (sau una după alta, la diferență de cîteva minute) două tendințe fundamentale în „vizualizarea versului", cum spunea cineva. Comparația a fost netă. Limpede, mai mai că nu ni s-au vîrît degetele în ochi. Numai morala nu s-a extras, ca la lecțiile în limba primară. Neavînd chemare pedagogică, nici eu nu voi alerga după morală, ci voi spune doar cum a fost.

După o prezentare sobră a lui Șerban Cioculescu, s-au recitat cinci poezii de Macedonski. Cît timp actorii recitau, din profil sau din față, cu dicție sau emoție, cu ochii mai mult sau mai puțin peste cap — montajul mai aducea în cadru și cîte ceva din ce spuneau ei. Se vizualiza versul, domnule... Adică: „Rondelul Cupei de Murano" — apărea pe ecran și o cupă, căci despre asta era vorba. „Rondelul crinilor" — apăreau doi crini. „Ah, lucrurile cum vorbesc!..." spunea vocea — veneau un birou, o călimară, un pince-nez și la urmă o mînă care scria, firește mîna poetului. Firește, așa pusă problema, lucrurile nu mai vorbeau ci tăceau mîlc, fără sugestie. La „palidă umbră, reflex bizar..." aveam pe ecran un fel de joc de ape ca un reflex bizar dar care prin larga sa folosire „poematică" nu mai e de mult bizar ci banal. În fine, la

Radu Cosașu

celebra „Noapte de mai" cu „veniți, privighetoarea cîntă..." se monta paralel cu un actor care știe ce înseamnă un vers (Mircea Anghelescu — singurul care făcea față nivelului cerut), trei dansatoare albe care schițau cîțiva pași grațioși, nu știu de ce, din cauză de privighetoare probabil, și la urmă mai apărea și un balerin cu o liră în mînă, pentru a da o ultimă lovitură de daltă — idilei. Căci, despre un Macedonski idilic, drăguț, amabil, în pas de balet, era vorba — în concepția regiei. Nimic din acel Macedonski redescoperit nouă de un Marino, de un Manolescu, de un Negoițescu, azi — regele sumbru fastuos, de mister dens în limpezimi rele, plin de spaime infrinte, rece și perfid. Aveam de-a face cu acea telelectură poetică-tip prin care Macedonski, Alecsandri, Pilat sau Conachi sînt trași la același laminor, în foi subțiri, egal dimensionate.

Deodată — și acest „deodată" înseamnă că trecem peste o discuție inutilă și fără miez între regizor și poetă — din laminor ajungeam pe plajă, pe o plajă de început al lumii unde doi oameni tineri căutau „linia care desparte răul de bine, ploaia de neploaie", opțiunea între tăcere și păcat. El avea torsul gol, ea un maiou negru (am citit că o asemenea îmbrăcăminte e „nepoliticoasă în artă", dar n-am aflat de ce...) pustiu alb în jur, și totul se concentra pe trupurile lor și gîndurile lor. Liniile erau simple, gîndurile — complicate și clare. Nu știu cum erau oamenii aceia la față. Andrei Șerban ducea tensiunea poeziei pînă la masca în două linii, fără expresie cotidiană, ca să lase doar expresia conflictului dintre trup și gînd. Poezia era gînd citit pe mînă, în gestul primordial și neașteptat, ca pe plaja unde au apărut primele semne de viață; în salturi bruscate, în glas inventat pînă la șoaptă, pînă la strigăt. Era — în primul rînd — frumos. Șerban, Irina Petrescu și Pitiș reinventau poezia Blandianei, fluxul cuvintelor intra în fluxul mișcării, fluxul întrebărilor dureroase era rescris, remodelat prin tot ce avem mai tainic — instinctul vital. Toți patru — fiindcă Blandiana „juca" magic odată cu ei — sînt niște fanatici ai acestui instinct, și din cîți se pierdă pe micul ecran căutînd arta, nimeni — după părerea mea — nu e mai consecvent ca Șerban și echipele lui actoricești în descoperirea vieții pînă la nerv și nervură, pînă la durere și spasm euforic. Firește că erau și lipsuri, dacă n-ar fi ce-am mai povesti și la ea ne-am mai hlizi? Nu cred că fotografiile antirăzboinice care punctau trecerea de la un poem la altul erau folosite eficient și convingător. Intenția bună era tratată fără accent, neglijent, și de aceea o cască de soldat american atît de expresivă în absurditatea ei nevolnică trecea neobservată. Mai toate cadrele fixe care voiau să ne aducă de pe plaja primordială în infernul lumii, ratau mișcarea. Dar și aici îl înțeleg pe Șerban și vin spre el chiar în neîmplinire. Prea mulți sînt cei care-l privesc cu ochi de gheață și invocă politețea pentru a-l respinge... Dar eu cred că poezie la televizor nu se mai poate face ignorînd „experimentele" binecuvintate ale lui Șerban. Nu cer ca toți cei care vor să capteze versul sub aparat să facă aidoma lui. N-am o asemenea morală „politicoasă" și plicticoasă; spun doar că „Poemul pentru două voci" e incult a fi ignorat și trecut în rîndul emisiunilor fără consecințe. În ce mă privește, nu-l voi uita ușor.

DATORII NEONORATE

(Urmare din pag. I)

tariat (în sat mai este un singur cadru didactic în vîrstă). Și există, aici, o situație anormală, pe care doresc s-o relev. Satul este mic, eu am totuși indicația (citiți: obligația) de a organiza, de cîteva ori pe săptămînă, activități. Merg pe la tineri pe-acasă, îi rog să vină la cămin. Ei condiționează participarea — „la indiferent ce activitate" de organizarea unei hore. Tîrgul este reciproc avantajos: eu îmi respect obligația, iar ei obțin căminul cultural pentru horă... Dar ce iese de aici, cînd nimeni nu vrea nimic (în afara comitetului pentru cultură și artă!), nu vă mai spun. Cînd e vorba de competiții culturale, lucrurile merg și mai greu. Condițiile puse de tineri se înmulțesc. În cele din urmă, trebuie să le asiguri o masă. Iar cum fonduri nu sînt, vrei, nu vrei, faci apel la fondurile... familiei. Fiind „actriță" de vreo 3 ani în această „piesă inutilă" — cînd ți se cere să faci ce nu se poate și nu faci ceea ce poți, ceea ce stîrnește interesul, stau și mă mir, fără a fi în stare de replică".

Celor din Borod, de pildă, li s-a cerut să prezinte o brigadă artistică. Indicația nu a fost respectată. În primul rînd, pentru că lipsește un text nou (textele vechi sînt știute de spectatori ca „Tatăl nostru").

Putem nota numeroase situații asemănătoare, și ceea ce se impune a fi relevat este — a cîta oară? — faptul că activitățile culturale nu trebuie făcute numai pentru a fi făcute, cu singurul scop de a realiza un plan nefolositor nici unui destinatar; că e mult mai bine să se organizeze acțiuni cu mai mică frecvență, dar pregătite temeinic, în măsură să intereseze; că activitatea cultural-artistică trebuie susținută nu numai de cadre didactice, ci de toți intelectualii satului.

Este adevărat, cadrele didactice trebuie să fie animatori ai vieții culturale, spirituale și artistice din sate, dar acest lucru nu trebuie să devină o povară apăsătore. Și ca să ne facem o imagine exactă despre ceea ce se poate cere unui om, vom da două exemple. Învățătorul Octavian Chira este directorul școlii generale din Curnițel cum și al căminului cultural, deputat comunal, membru al comisiei de împăciuire etc. etc. De asemenea, profesorul Gheorghe Stanciu îndeplinește pe lîngă funcția de secretar al comitetului comunal U.T.C., pe cele de comandant al unității de pionieri, director adjunct al școlii, cum și alte sarcini. Așadar, tovarășul Stanciu, — care este un cadru tînăr și are nevoie de mult timp pentru desăvîrșirea pregătirii profesionale — trebuie să se ocupe de tineri între 9 și 30 de ani!

— Într-un timp — ne mărturisește tovarășa profesoară Olimpia Bulzan — aveam atîtea sarcini, încît nu puteam să mă ocup de proprii mei copii, pe care îi țin și acum la părinți. Soțul meu lucrează de cinci ani în Oradea, vine acasă o dată pe săptămînă, copiii sînt în altă parte, și toate acestea, la un loc, au dat naștere unei stări de provizorat care durează... *Situația nu este singulară. Soția tovarășului profesor Gh. Stanciu (cel care funcționează de trei ani în comuna Borod, fiind, după cum s-a văzut, un om de „bază") a terminat anul acesta Facultatea de farmacie din Cluj. Toate cererile adresate Ministerului Sănătății, rugămințile pentru ca tovarășei Stanciu să-i fie repartizat postul liber de la farmacia din comună, au rămas zadarnice. A fost repartizată tocmai la Vaslui. Firește, nu s-a prezentat în Moldova, și, în prezent, predă chimia la școala generală din Borod. O familie tînără, întemeiată de puțin timp, a fost obligată (în virtutea căror principii, nu știm) la o despărțire de ani de zile. Cum ar fi muncit, cînd s-ar fi întîlnit, ce-ar fi făcut cu eventualii copii cei doi tineri soți — iarăși nu știm. Se pare că astfel de lucruri îi interesează prea puțin pe cîte unii. Procedîndu-se la repartizare în virtutea unei optici înguste, cum se poate asigura fixarea tinerilor intelectuali într-un anumit loc — unde, eventual, să-și construiască o casă, unde să-și respecte îndatoririle să devină cu adevărat o forță spirituală a satului, integrată lui și impulsionîndu-i înaintarea?*

Instabilitatea unor intelectuali, „migrația" lor spre alte locuri, se explică uneori, și prin neasigurarea unor condiții materiale corespunzătoare.

Condițiile în care își desfășoară activitatea intelectualii de la sate necesită o mai mare atenție și din partea organelor județene competente. Se poate remarca în cazuri ca acelea pe care le-am semnalat — pericolul unei blazări, al micșorării ariei de preocupări și interese pentru problemele satului. Or, menirea esențială a intelectualilor este, după cum se știe, aceea de a influența dezvoltarea ascendentă a satului. Aceasta pretinde, însă, nu împrăștierea preocupărilor, ci adîncirea lor, și, pentru aceasta, acești intelectuali au nevoie de mai mult sprijin în ceea ce privește condițiile de locuit, de alimentare, de viață familială... Un sprijin care se lasă încă așteptat, dar în care cei îndreptățiți să-l primească nu și-au pierdut speranța.

CINEMATOGRAFE

COLUMNA (ambele serii)
rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 20,45); București (orele 9,15; 12,45; 16,45; 20,15); Luceafărul (orele 8,30; 12; 16; 19,30).

ZIUA ÎN CARE VIN PEȘTII
rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15); Capitol (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30); Melodia (orele 10,30; 13; 15,30; 18; 20,30); Modern (orele 9,30; 11,45; 14,15; 16,30; 18,45; 21,15).

ANNA KARENINA (ambele serii)
rulează la Bucegi (orele 9; 12,30; 16; 19,30); Flamura (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

JUDOKA, AGENT SECRET
rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Feroviar (orele 8,30—15,15 în continuare; 17,45; 20); Excelsior (orele 9,45; 12; 14,45; 16,30; 18,45; 21); Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Flacăra (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

SUPERAUTOMATUL
rulează la Victoria (orele 9,30; 11,30; 13,45; 15,45; 18,15; 20,45).

NOAPTEA
rulează la Central (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

AVENTURIERII
rulează la Lumina (orele 9,30; 15,45; în continuare 18,15; 20,45).

LUSTRAGIUL
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

MARIANNA, AGENT 0555
rulează la Rahova (orele 15,30; 20,30); **AM ÎNTÎLNIT ȚIGANI FERICIȚI** (orele 18) Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

ROATA FECIORILOR, MISTERE ÎN PIATRĂ, ATLETISM, A TREIA CONSTANTĂ, CUVINTE, DIAMANTUL, ORIZONT ȘTIINȚIFIC NR. 10/1968
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

HOMBRE
rulează la Griviță (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45); Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

ȘAPTE OAMENI DE AUR
rulează la Înfrățirea (orele 15,15; 17,45; 20); Munca (orele 16—20).

HEIDI
rulează la Buzești (orele 15,30); **FRAGII SĂLBATICI** (orele 18—20,30); Popular (orele 15,30; 20,30).

ROATA VIEȚII
rulează la Dacia (orele 8,30; 16,45 în continuare; 18,45; 21).

PRINTESA
rulează la Union (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30).

ULTIMUL VOIEVOD
rulează la Unirea (orele 15,30; 18); **TOM JONES** (orele 20,30).

SUFLETE TARI (ambele serii)
rulează la Lira (orele 15,30; 19).

CĂDEREA IMPERIULUI ROMAN
rulează la Volga (orele 9,30; 12,45; 16; 19,30).

ÎNȚELEPTUL DE PE MUNTELE BLESTEMAT
rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20); Tomis (orele 9,30—15,30; în continuare 18; 20,15).

MĂRTURISIRILE UNUI DOMN CU CAMERĂ MOBILATĂ
rulează la Cotroceni (orele 15,30; 20,30); **VALEA ALBINELOR** (orele 18).

După cum se poate observa și din fragmentele ce însoțesc portretele cîtorva vorbitori, două noțiuni au punctat cu frecvență cuvîntul mai tuturor participanților la conferința de alegeri a organizației U.T.C. din marea uzină bucureșteană „23 August". INTERVENȚIE este una din cele două noțiuni. În multiplele variante posibile — în problemele producției, ale pregătirii profesionale sau ale ridicării calificării, în asigurarea condițiilor de muncă și de viață ale tinerilor sau în organizarea activității cultural-artistice și recreative etc. — intervenția, corelată activității U.T.C., voia să semnifice prezența organică în miezul tuturor problemelor, capacitatea organizației de a se asocia sau de a rezolva singură, acolo unde lucrurile țin de competența sa exclusivă, cu maturitate, cu pricepere, cu rezultate. Preferată unui alt termen, mai des uzitat, acela de preocupare, care permitea și nuanța abordării la suprafață, inierventia, cuvîntul la care au apelat participanții, voia să definească o atitudine mai activă, mai profundă, o disecție a fenomenelor, o pătrundere în miezul amănuntelor care compun un ansamblu.

PRESTIGIUL este cea de-a doua noțiune. Prestigiu în fața tinerilor, în fața colectivului, a întregii uzine.

Cele două noțiuni au fost tot timpul, și nu întîmplător, alăturate. Dezbateri anterioare și mai ales acestea din conferință, menite să dea soluția finală, descoperiseră interdependența dintre cei doi termeni, dintre prestigiul organizației U.T.C. și succesul intervențiilor sale în problemele de muncă și de viață ale tinerilor și căutau acum căi pentru ca interacțiunea să genereze rezultate superioare în activitatea de viitor. Efortul de opinie, intens și polemic, părea stimit de faptul că, întrebîndu-se cu ce să înceapă, în ce mod să continue, descoperirea acestei corelații le sugera unora posibilitatea unui cerc vicios, teama că s-ar afla într-un moment de impas. Reluînd, repetat, raționamentul, dezbaterile au constatat, însă, că era vorba doar de o aparență. În realitate :

● SUCCESUL INTERVENȚIILOR ORGANIZAȚIEI U. T. C. DEPINDE DE PRESTIGIUL EI

● PRESTIGIUL ESTE LA RÎNDUL SĂU CONDIȚIONAT DE SUCCESUL INTERVENȚIILOR

Rezultatele în producție ale tinerilor — criteriu esențial de apreciere a activității U.T.C.

Meritele tinerilor de la „23 August" nu se mulțumesc, de data aceasta, cu formulările de tipul „am contribuit" sau „am mobilizat", pe care le întîlnești nu o dată în locuri unde nu se pot aduce alte argumente. Aici contribuția tineretului, participarea sa la procesul de producție a căpătat în timp un caracter nu numai concret, ci împletit indisolubil cu viața intimă a organizațiilor. „Secția noastră va da în anul viitor o producție de 11 milioane lei lunar" s-a exclamat, la un moment dat, în conferință și acest singur amănunt era capabil să releve în ce măsură angajamentul se constituie într-o problemă de prim ordin a întregului colectiv și că organizația U.T.C., la rîndul ei, se frămîntă de pe acum pentru a se situa la înălțimea încrederii cu care ceilalți muncitori le așteaptă intervențiile. la înălțimea propriilor sale așteptări. Prestigiul, în cazul acesta, nu este numai o chestiune a organizației, nu se confundă cu una din preocupările sale de natură internă, ci se raportează la întregul colectiv al secției sau sectorului, la întreaga uzină, pentru că soarta producției stă în mîinile tuturor, iar eforturile numai în deplină conjugare, într-o armonie continuă se pot transforma în tot atîtea motive de laudă. Poziția pe care o cîștigă tinerii în ochii celorlalți muncitori, a conducerii administrative este singura sursă posibilă a acordării încrederii și calea cea mai sigură de a participa cu maturitate și spirit de răspundere la rezolvarea tuturor problemelor de producție, la afirmarea unui cuvînt de care să se țină seama întotdeauna.

Lucrul acesta l-au înțeles de la bun început organizațiile U.T.C. ale întreprinderii, dacă nu toate, oricum, cele mai multe din ele. Au înțeles, cu alte cuvinte, că autoritatea și prestigiul lor nu pot veni de undeva din afară și că numai ele singure pot să și le creeze, intervenind cu promptitudine în cele mai deverse situații, căutînd, alături de ceilalți factori, soluționarea lor și impunîndu-se și ele ca un element activ, pe care ceilalți se pot bizui. În felul acesta, multe din organizațiile U.T.C. au ajuns, mai ales după Consfătuirea pe țară a U.T.C., să considere problema participării la producție nu la modul abstract-teoretic, ci făcîndu-și din acest obiectiv un scop concret al activității lor de zi cu zi, un teren de atitudine imediată. Darea de seamă a oferit multe exemple de acest fel, de la concursurile cărții tehnice la olimpiadele pe meserii, de la luările de atitudine în fața oricăror abateri de la disciplina de producție la sprijinul dat celor ce urmează cursurile de ridicare a calificării. Asemenea acțiuni s-au desfășurat în fiecare secție sau atelier și, ceea ce este esențial, au determinat conținutul calitativ al activității U.T.C.

Așa se explică, fără îndoială, succesele pe care organizația le-a înregistrat în ultimul timp și pe care le-a raportat, cu mîndrie justificată, în conferință. Așa se explică participarea ei efectivă în prezent la rezolvarea problemelor care privesc bunul mers al producției, consultarea sa atentă în stabilirea unora din cele mai importante hotărîri. După cum s-a afirmat de reprezentanții direcției uzinei, invitați la întîlnirea uteciștilor, organizația U.T.C. a știut, în acest domeniu, nu numai să atragă tinerii la întregul proces de realizare a sarcinilor de plan, făcînd din acest punct o problemă personală a fiecărui utecist, ci să se situeze și în primele rînduri, în locurile de muncă ce pretindeau o atenție sau un efort de maximă capacitate, impunîndu-și astfel prezența în toate sectoarele. Cel mai bun argument în crearea unui prestigiu trainic al organizației U.T.C. a fost, și în cazul acesta, propria sa activitate.

Două adevăruri care definesc

DIALECTICA PROGRESULUI ÎN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIEI

Dar de aici — mai departe. În mod firesc, lucrurile nu se puteau opri aici — și mulți vorbitori au subliniat, în repetate rînduri, că mai sînt încă multe de făcut. De aceea, nici în conferință nu s-a făcut decît o sumară trecere în revistă a rezultatelor de pînă acum, ca în fața unor realități peste care nu poți trece, și s-a insistat în schimb asupra acelor aspecte care solicită o mai atentă intervenție din partea organizației.

„Mai sînt încă tineri care lucrează sub normă", a spus, de pildă, cineva și aceasta nu însemna de loc că se neglijează sutele sau zecile de sute de tineri evidențiați în întrecere sau purtători ai steluței de fruntaș, ci se atrăgea doar atenția că mai sînt aici 13, colo 15, dincolo 3 tineri care nu reușesc să-și îndeplinească norma, iar lucrul acesta nu le putea rămîne indiferent celorlalte sute. Și s-au scormonit cauzele :

„Există și acum o mare fluctuație, de tineri mai ales, de la un loc de muncă la altul, sau chiar din întreprinderea noastră în altele. Și aceasta înseamnă că nu ne-am interesat suficient de stabilirea lor în secții și ateliere, n-am urmărit condițiile lor de muncă și de viață".

„Cei nou veniți sînt repartizați cam la întîmplare pe mașini și nu li se dau de făcut operații pe măsura pregătirii lor".

„Și încă un motiv : la cursurile de ridicare a calificării au participat anul acesta mult mai puțini tineri în comparație cu anul trecut. Absența lor s-a răsfrînt asupra pregătirii profesionale".

Iar apoi, propunerile care au fost făcute în proiectul programului de activități sau în luările de cuvînt ale altor tineri, au urmărit ca, odată stabilite cauzele, să ofere soluții la fel de concrete ca și cele care au generat izbînzile de pînă acum, pentru a se interveni cu toată hotărîrea în lichidarea rămînerilor în urmă. Simpla enunțare a acestor propuneri este și ea îndeajuns de grăitoare :

„În adunările noastre pe organizații am putea să invităm și unii dintre beneficiari ca să ne spună ce calități și ce lipsuri mai au produsele pe care le livrăm noi. Cred că ar fi un procedeu bun de a ne stimula exigența" (Gheorghe Militaru).

„Accentul principal trebuie să cadă pe activitatea organizațiilor din secții. În prezența factorilor de răspundere am putea discuta mai în amănunt despre disciplina în producție, calitatea muncii noastre sau rămînerea sub normă" (Constantin Rizea).

„Uzina noastră creează produse care pot trezi tinerilor cea mai îndreptățită mîndrie că se numără printre creatorii lor. O mai mare cultivare a sentimentului de mîndrie față de meseria aleasă poate înlătura în bună măsură fluctuația" (Ion Braga).

Intenție mai mult decît evidentă : o idee nouă, o sugestie, o părere personală, și toate la un loc un complex de măsuri care să poată acționa cu cele mai bune rezultate.

Unitatea de măsură a calității acțiunilor politico-educative — eficiența, înrîurirea lor asupra atitudinilor și concepțiilor tinerilor

Indiscutabil, capitol susceptibil de cele mai diverse răspunsuri, atît prin aria sa vastă, cît și prin legăturile evidente cu toate celelalte preocupări ale organizației, domeniul muncii politico-educative, nu putea fi lăsat la o parte într-o asemenea dezbatere, într-o confruntare de idei, de concluziile căreia pot depinde și vor depinde cert realizările de viitor ale uteciștilor uzinei. Chiar dacă în acest caz — iată o observație implicit existentă în fiecare luare de cuvînt — succesul intervențiilor organizației U.T.C. nu se măsoară nemijlocit în tone sau în exactitatea micronilor, el este condiționat tot de autoritatea celui ce intervine. Și avem în privința aceasta de-a face îndeosebi cu prestigiul pe care organizația și l-a dobîndit în rîndul, în ochii tinerilor. Fiindcă ce activități s-au bucurat în anul scurs de mai mare interes, care dintre ele au întrunit adeziunea cea mai largă a tinerilor ? Darea de seamă, ca și unii vorbitori — *Marian Dina, Gh. Militaru* și alții — au menționat întîlnirile tinerilor din uzină cu activiști de partid și de stat, cu comentatori de politică externă, conferințele sau dialogurile „întrebări și răspunsuri" menite să satisfacă interesul tinerilor pentru politică, să-i ajute în înțelegerea principalelor aspecte ale activității interne și externe a partidului și statului nostru. Alți vorbitori — *Ioana Isăcescu, Rizea Constantin* — au amintit concursurile pe teme de istorie modernă și contemporană, vizitele la muzee, excursiile. Și chiar dintr-o enumerare sumară se vede limpede că acțiunile care s-au bucurat de mai mult interes, de participarea largă a tinerilor sînt tocmai acestea, în care organizațiile U.T.C. din uzină au dobîndit o anume experiență, în care inițiativele ei izbutesc să se circumscrie mai exact, și pe o suprafață mai mare, dorințelor tinerilor, cerințelor lor.

Comparînd tot ceea ce au întreprins organizațiile din uzină pe tărîm politic-educativ, și au întreprins cu adevărat lucruri demne de laudă, cu profilul moral-cetățenesc, cu dinamica acestui profil al colectivului în totalitatea sa, participanții au desprins că succesul sau mai exact eficiența intervențiilor organizației în această direcție constituie o chestiune vitală. În balanță, numărul acțiunilor, dimensiunile sau vestmintele pe care le îmbracă inițiativele nu înseamnă prea mult. Nu valorează nimic și nu oferă nici un merit celui ce le realizează dacă ele nu trezesc nici un ecou, dacă aceste acțiuni nu se repercutează, fie și într-o măsură cît de mică, în conștiința tinerilor, în atitudinea și faptele lor. Va trebui, sublinia chiar darea de seamă, să ne preocupe educarea tinerilor sub aspectul comportării, al ținutei moral-cetățenești. Dar și în această privință intervenția noastră cere mijloace, mai subtile și mai receptive ; esențial pentru eficacitatea preocupărilor, pentru efortul destinat să modeleze conștiința și comportarea tînărului este exercițiul zilnic, constant și adecvat împrejurărilor, climatul în care tînărul acționează. În dezbateri, asemenea concluzii se exprimau de-a dreptul în soluții concrete, în sugestii și propuneri capabile să devină chiar de a doua zi fapte : să se accentueze asupra discuțiilor din cadrul colectivelor de muncă, din secții, ateliere (discuțiile privind comportarea la locul de muncă, inițiate la sculerie, locomotive, aparataj, constituie un început fructuos) ; Față de o abatere atitudinea să se exprime operativ, acolo, la locul de muncă al celui în cauză, intransigența colegială să nu aștepte ca o părere greșită, ca simburele unei mentalități străine concepțiilor noastre, indiferent că e vorba de ideologie, cultură, atitudine față de muncă sau față de viață de familie, să cîștige mai întîi teren, să fie receptată ; ea trebuie să acționeze preventiv și în această privință cunoașterea reciprocă, realizată prin orice mijloace — printre ele „mesele rotunde ale cunoașterii reciproce", sugerate în cursul dezbaterilor, ni s-au părut o idee interesantă — este o cerință deloc neglijabilă.

Inovația permanentă, spiritul creator este aici, mai mult poate de cît în alte privințe, singurul capabil să asigure și să mențină la un nivel ridicat de eficiență preocupările organizației. „Ziua uzinei", arăta un vorbitor, reprezintă o inițiativă bine primită, cu valențe educative complexe. Dar repetînd-o mereu în aceeași structură, abuzînd de aceleași forme putem risca diminuarea treptată a interesului tinerilor. Putem iniția în viitor întocmirea unor monografii ale secțiilor, a uzinei, eventual un concurs destinat autorilor, putem apela la multe alte modalități și trebuie s-o facem, continua acelaași vorbitor, pentru ca programul fiecărei ediții a „Zilei uzinei" să aibă ceva inedit, un spor de atractivitate și fantezie.

Investigînd toate relațiile pe care le poate implica observația, cei 200 de reprezentanți ai uteciștilor de la „23 August" au convenit că numărul mic de participanți la unele acțiuni nu-și află cauza doar în insuficienta popularizare — deși nici acesta nu e un lucru neglijabil — ci în primul rînd în însuși conținutul și forma manifestării, în lipsa ei de atractivitate. Poate de aceea numeroasele sugestii pentru viitor, reflectate amplu și în programul adoptat, s-au jalonat ferm pe concluzia evidentă. Aici cuvîntul hotărîtor îl are prestigiul. Al organizației, al acțiunilor sale. O singură manifestare fadă, săracă în conținut, o singură acțiune stereotipă, bătrînească nu-și dăunează doar sieși prin această lipsă de calități. Indemnînd la reținere, ea păgubește alte acțiuni, cele viitoare, întreaga muncă. Obiectiv major pentru viitorul comitet : un singur caz să nu se întîmple. Fiecare acțiune, indiferent de loc și spațiu, de scop și adresă, să aibă un conținut cît mai bogat, să fie interesantă, atrăgătoare.

ÎNTRE O CONFERINȚĂ ȘI ALTA

● Contribuția tinerilor muncitori la realizarea aparatajelor de frînă a locomotivelor Diesel hidraulice, a motoarelor de 350 și 700 C.P., a agregatelor pentru industria siderurgică și chimică, ca și a altor produse de o mare însemnătate pentru economia națională a fost calificată de factorii de răspundere ai uzinei ca deosebit de importantă.

● 17 cursuri de ridicare a calificării ; le-au frecventat cu regularitate peste 500 tineri.

● Inovația tînărului inginer Cornel Stănescu, membru al organizației U.T.C. de la energetic șef, privind sistemul de încărcare a electrocarelor direct la rețeaua uzinei, are un efect economic de 1.500.000 lei. Inovatorul este și coautor al unei invenții.

● Secții fruntașe : motoare, locomotive, aparataj, turnătoria de fontă, autodotări și proiectări.

Pe panoul de onoare : Gheorghe Pașolescu, Ion Alionte, Ilie Chiriță, Florea Pană, Gheorghe Mihalea, Gheorghe Militaru, Stelian Oprea.

Să continuăm ?

● Patru olimpiade, patru meserii : strungari, frezori, sudori, lăcătuși. Participanți : 600. Cel mai bun strungar din București lucrează aici, la secția motoare. Numele : Constantin Popescu.

● 12.000—120.000. Tone de fier vechi, ore de muncă patriotică.

● „Mari patrioți pașoptiști" și „Insurecția armată de la 23 August în orașul București" — temele a două din cele mai interesante concursuri.

● Rod al inițiativei tinerilor, răspuns al comitetului la cerințele lor — trei noi modalități de informare și dezbatere a unor probleme politice ideologice : Cadran politic, Enciclopedie politică, Mica enciclopedie.

● Constanța, Ploiești, Brașov, Bacău, Lacul Roșu, Hidrocentrala de pe Argeș — sînt cîteva locuri de popas dintr-un întins itinerar parcurs de-a lungul tuturor anotimpurilor. Fiind vorba de sute, poate mii, nici comitetul U.T.C. nu are o evidență a tuturor excursioniștilor. Păcat !

● Cea mai largă participare pe terenul de sport au prilejuit-o cele trei competiții proprii. Organizate împreună cu clubul sportiv „Metalul, ele au fost dotate cu cupele „30 Decembrie", „Primăverii" și — se putea altfel ? — „Tineretului".

Să continuăm ?

Atrași de argumentele disputei, trei reporteri — N. ARSENIE, D. MATALA, M. TACCIU și fotoreporterul O. PLECAN — prezenți la lucrările conferinței, încearcă să fixeze cîteva detalii ale acestei demonstrații.

Cuvîntul stimulator al experienței

Nu, nu era o simplă figură de stil afirmația făcută de mulți delegați la conferință referitoare la sprijinul neîntrerupt primit de organizația U.T.C. din partea celorlalți factori, a conducerii uzinei, a comuniștilor cu o mai bogată experiență. Dimpotrivă, afirmația cuprindea o realitate evidentă. Ea s-a confirmat încă o dată, prin cuvîntul rostit la conferință de către cîțiva dintre invitați.

„Mă încearcă un sentiment deosebit de cîte ori mă aflu într-o adunare a tineretului — spunea MARIN ȘERBAN, secretarul organizației de partid de la sculerie. Și aceasta își găsește explicația în faptul că pe vremea cînd eram eu tînăr nu aveam posibilitatea să particip la rezolvarea tuturor treburilor uzinei, așa cum o aveți voi acum. Este un cîștig foarte mare acesta, iar meritele pe care organizația U.T.C. le-a dobîndit în împlinirea atribuțiilor sale ne dau și nouă certe mai vîrstnici motive de satisfacție.

„Aș face o comparație, și-a început cuvîntul directorul tehnic al întreprinderii, VICTOR BEȘA, între activitatea tineretului nostru din urmă cu cîțiva ani și cea de acum. Contribuția pe care v-ați adus-o la realizarea sarcinilor de plan este exprimată sintetic și convingător în cele 24 de procente cu care vom depăși producția în acest an, față de anul trecut. Sîntem convinși că asigurarea reușitei în bunul mers al activității întreprinderii se va datora și în viitor preocupării, efortului organizației de-a mobiliza mai intens întreaga masă de tineri în desfășurarea procesului de producție la o participare entuziastă la viața întregii uzine".

Iar secretarul comitetului de partid pe întreprindere, MARIN ENACHE, în cuvîntul său s-a referit pe larg la aceeași chestiune care a frămîntat întreaga conferință la relația dintre succesul intervențiilor întreprinse de organizația U.T.C. și prestigiul său, pe care tot ea singură este capabilă să și-l creeze și să-l cultive : „Singurul argument palpabil în acest sens este activitatea noastră de zi cu zi, care trebuie să-și spună cuvîntul" — a spus dînsul.

★

În încheierea dezbaterilor Conferinței uteciștilor de la Uzina „23 August" a luat cuvîntul tovarășul ION ILIESCU, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului.

„Uzina „23 August", a afirmat tovarășul Ion Iliescu, este o unitate de prestigiu, cu bogate tradiții în activitatea sa, cu un rol deosebit în economia națională, care se poate mîndri cu un colectiv bine închegat. Acesta este un element prețios pentru organizația de tineret de aici".

În continuare, vorbitorul s-a referit pe larg la rolul organizației U.T.C. în viața întreprinderii, punînd accentul pe sarcinile tot mai complexe care îi stau în față. Acest rol își găsește expresia în primul rînd în mobilizarea tineretului la procesul de producție, care constituie un criteriu fundamental de apreciere a activității depuse de organizația U.T.C. În această direcție, organizația a găsit o serie de modalități specifice apreciate în rîndul tinerilor, ceea ce dovedește utilitatea lor. În aceeași măsură este necesar ca organizația U.T.C. să acorde o atenție sporită problemelor de viață și de muncă ale tinerilor, lucru care va duce la creșterea încrederii lor față de organizație, îi va apropia mai mult de ea. Creșterea influenței organizației, a arătat apoi vorbitorul, se va face și mai mult simțită dacă se va apela la mai multă fantezie în organizarea activităților politico-ideologice, educative, cultural-distractive și turistice, dezvoltîndu-se în primul rînd inițiativa organizațiilor din secții și sprijinindu-se cultivarea ei în rîndul tuturor membrilor U.T.C. În general, concepția despre munca cu tineretul trebuie să pornească de la ideea ca ea să fie rezultatul participării tuturor tinerilor, al atragerii lor nu numai ca participanți la anumite acțiuni, ci ca organizatori direcți ai lor. Întreaga activitate pe care o desfășoară organizația U.T.C., prin formele sale specifice, trebuie să ajute la creșterea orizontului general de cunoștințe al tinerilor, să țină pasul cu cerințele sale firești, tot mai mari, cu întregul proces spre progres pe care îl traversează societatea noastră.

UN PROGRAM CONCRET — O PERSPECTIVĂ CERTĂ

Urmările pozitive ale unei adunări sau conferințe de alegeri, foloasele pe care le dobîndește activitatea organizației, sînt multiple, afectează preocupările pe toate planurile și nu se reduc doar la programul de activități. Oricum însă, această sinteză a experienței, deopotrivă colective și individuale, această comunione a intențiilor și posibilităților, acest instrument al activității viitoare reprezintă cel mai vizibil și imediat rezultat al dezbaterilor. Este prima pîrtie în drumul spre materializare al ideilor confruntate, al opiniilor exprimate și unanim acceptate de adunare sau conferință.

Din acest motiv am socotit util ca în încheierea reportajului să stăruim puțin și asupra noului program de activități al organizației U.T.C. dela Uzina „23 August".

Prima și cea mai vizibilă însușire a acestui program este aceea de a fi BOGAT. Bogat, ca întindere, în primul rînd, ca volum, căci de la fundamentala sarcină a mobilizării prin mijloace educative specifice a tuturor tinerilor la îndeplinirea îndatoririlor pe linie de producție și pînă la aspecte, aparent mai puțin semnificative, programul acesta nu lasă nici un domeniu neacoperit cu proiecte, cu măsuri exacte, precise. Bogat în conținut apoi, căci fiecare din prevederile din care se constituie nu e o frază abstractă, generală și nici una măcar nu oferă, cum se întîmplă pe alocuri, o singură și unică soluție. Pentru același scop chiar pune la îndemînă mai multe, nu exclude alegerea, dînd astfel putința nuanțelor. Cultivarea dragostei de meserie, a respectului pentru tradițiile muncitorimii, ca să ilustrăm printr-un singur obiectiv, nu-și mai caută ca în anii trecuți rezolvarea doar prin niște conferințe prin niște întîlniri, eventual un concurs sau o olimpiadă. Se înscriu acum în această intenție, alături, evident, de preluarea a ceea ce e valoros în acțiunile menționate, numeroase și diverse inițiative, schimburi de experiență, demonstrații practice, consfătuiri periodice între tinerii din sectoarele de producție și cele de concepție, un ciclu de dezbateri privind „Ritmul non al uzinei", acțiuni variate pentru cunoașterea trecutului și mai ales a perspectivelor uzinei etc.. etc. Și nu în ultimă instanță această însușire, bogăția, se exprimă în ceea ce se cheamă fantezie, imaginație, programul urmărind parcă anume să nu apeleze la titluri sau acțiuni întîlnite sau auzite aiurea, și nici măcar la cele care se repetau în trecut invariabil de la un an la altul.

REALISMUL este o a doua însușire pe care o evidențiază fiecare din măsurile, din acțiunile prevăzute. Nici măcar asupra unei singure prevederi nu planează riscul nerealizării, al unor motive subiective sau obiective. S-a făcut, de pildă, în cursul dezbaterilor, propunerea construirii unui club al tineretului. Tinerii de la uzina vecină — „Republica" — dispun de un asemenea club. N-ar fi decît de dorit să aibă și cei de la „23 August", mai ales că numărul lor e întrucîtva mai mare. A fost reținută datoria organului de conducere, a comitetului coordonator de a explora și această sugestie în viitoarele contacte cu conducerea uzinei, dar, preconizînd doar ceea ce este posibil, programul n-a acceptat totuși obiectivul în formularea sugerată, adică : „se va construi un club al tineretului". Ar fi fost nerealist să-ți propui ceea ce nu depinde numai de tine. Realismul, se vede și din program, dar mai ales din mecanismul alcătuirii, mărturisit de membrii comitetului, este însă un rezultat. Un rezultat al confruntării celor mai diverse opinii, al consultării masei de tineri, nu numai a dorințelor și preferințelor lor, dar absolut necesar, a priceperii, a capacității lor organizatorice (cine va trebui să ducă la îndeplinire programul dacă nu ei înșiși ?). Suprapunerea dorințelor și posibilităților e unitatea care măsoară cel mai exact perspectiva.

Și, în al treilea rînd, programul adoptat de conferința uteciștilor la care ne referim este MOBILIZATOR. Se subînțelege această calitate și din cele arătate anterior, dar e ilustrată în egală măsură de faptul că fiecare obiectiv își găsește nu numai o formulare concretă, ci fixează și forțele și responsabilitățile chemate să-l traducă în fapt. Fiecare comisie, fiecare membru al comitetului coordonator, deopotrivă al comitetelor organizațiilor pe secții și sectoare pot desprinde limpede partea lor de răspundere, obligațiile ce le revin, lucrurile de care trebuie să se ocupe.

Caracterul DINAMIC, viu, pe care-l propun activității ar fi, așadar, cel de al patrulea motiv prin care acest program ne-a reținut atenția. Un exemplu doar, cel al preocupării pentru informarea politică a tinerilor, pentru asigurarea unor răspunsuri cît mai bogate dorinței lor de a cunoaște și pătrunde fenomenele politice interne și externe. Se va continua experiența bună în organizarea întîlnirilor cu persoane competente, a expunerilor, se va asigura continuitatea cercurilor : „Dicționar politic" și „Enciclopedia politică". dar, se precizează în program. „se vor căuta și alte posibilități, pentru ca activitatea să țină pasul cu exigențele crescînde ale tinerilor, cu sporul calitativ pe care-l înregistrează de la o zi la alta interesul și atitudinea lor". Programul e, în același timp, și minimal și maximal, el nu pune limite, ba dimpotrivă asigură porți largi pătrunderii noului, afirmării inițiativelor. Mai mult, îndeamnă și solicită îmbogățirea permanentă.

Date fiind calitățile menționate, ne gîndeam la un moment dat să încercăm să trasăriem aici cît mai mult cu putință din acest program de activitate. Ar fi fost poate util, dar am renunțat. Ideea implica poate riscul de a întîlni ulterior același program și în alte organizații. Și tocmai asta nu o doream, fiindcă programul de activități de la „23 August" se refuză preluării mecanice. El mai are deci și o a cincea însușire, aceea de a ține cont de SPECIFICUL uzinei, al colectivului care l-a conceput.

DRUMUL CERCETĂRII INCEPE ÎN AMFITEATRE

Selecția celor 87 de lucrări adusă recent în confruntare științifică și dezbatere colegială, cu prilejul primei reuniuni studențești în cadrul unei secții. *„Automatică și tehnică de calcul"*, la al V-lea Seminar național, relevă semnificativ stadiul și orientarea preocupărilor de cercetare, dar și nivelul valoric la care, în timpul și cu posibilitățile de lucru determinate prin specificul studiilor universitare, studenții pot aborda problematica acestui domeniu de maximă actualitate.

Calitatea superioară a majorității comunicărilor prezentate a făcut dificilă activitatea juriilor — în ierarhizarea propunerilor de premiere. Desfășurarea lucrărilor a relevat concluzia — unanim admisă — că cei mai buni studenți, pasionați ai investigației științifice de amploare, sînt în situația de a putea cerceta cu succes, cu rezultate bune, uneori chiar foarte ridicate, probleme „la zi" ale automaticii, ale construcției și utilizării calculatoarelor. Este definitorie în acest sens și tendința generală — afirmată de comunicări — de a cumula abordării teoretice *realizări practice, constructive*, cu scopul verificării prin experimentare a datelor obținute. Pentru asemenea sinteze reprezentative au fost de altfel acordate și cele mai importante premii: *„Automatul pentru recunoașterea caracterelor de tipar"* (Marele Premiu); *„Studiul unui grup electrogen autonom automatizat"*, *„Convertor frecvență timp cu tranzistoare"*, *„Instalație electronică pentru tăierea tablei după desen"* (Premiul I).

O seamă de lucrări au fost apreciate pentru eficiența lor economică, pentru rezolvările practice de real interes pe care le oferă. S-au remarcat, de pildă, referatele *„Modelarea pe calculatorul analogic CANT a sistemului de reglare automată a turației la turbina DL-100"*, *„Sistem pentru extragerea datelor dintr-un calculator numeric"*, *„Proiectarea unui cuplaj electromagnetic cu pulbere și comandă automată, folosind sistemul Unidin"*, *„Amplificator de citire pentru o memorie matricială cu ferite"*, *„Conexiuni inverse în modelul balanței legăturilor dintre ramuri"* și altele. Receptarea lor de către forurile de specialitate, spre analiză în vederea valorificării se face subliniat necesară, date fiind avantajele importante ce pot rezulta prin aplicarea lor pentru unele întreprinderi, dar și ca supremă satisfacție, apreciere dată unui însemnat volum de pasiune și efort creator studențesc. În mod deosebit, această receptivitate poate avea puncte de interes maxim în lucrările de tehnică a calculului — prezentate mai ales de studenți ai cercului „cibernetică economică" din cadrul Academiei de studii economice — care propune soluții noi asupra programării funcționării, utilizării optime a unor mașini de contabilizat (NCR-395, ASCOTA) și calculatoare (NEAC-1240), Olivetti Programma-101) folosite pe scară din ce în ce mai largă în economie. Fructificarea concluziilor este ușor realizabilă, desigur, mai ales atunci cînd eficiența studiului întreprins vizează direct o anumită întreprindere (lucrarea *„Posibilități de realizare a eficienței mecanizate în domeniul „muncii și salariilor", din industria zahărului"* a fost elaborată pe baza documentării făcute la Fabrica de zahăr Bod).

De altfel, cerințe ale activității economice, natura solicitărilor la care viitorii absolvenți vor fi chemați să aducă rezolvări creatoare impun tocmai pe această linie un accent și mai mare în conturarea tematicii activității de cerc, ponderea cercetărilor legate de *programarea și utilizarea calculatoarelor, de exploatarea instalațiilor automate* va trebui să crească mult în viitorul imediat. Aceasta *nu exclude* și de-acum înainte interesul studenților pentru *lucrări de sinteză*, cercetări pronunțat teoretice — direcție în care unii studenți pot, de asemenea, să vină cu contribuții originale, indiferent de dificultuozitatea specială a problematicii, de cantitatea mare de efort necesară pentru finalizări spectaculoase. Au demonstrat-o cu prisosință cîteva comunicări la Seminarul național — *„Modelarea pe calculator analogic a unui sistem adaptiv"*, *„Memorii asociative"* și *„Sisteme autoinstruibile"*.

În altă ordine de idei, configurarea recentei reuniuni științifice studențești arată că, în primul rînd, studenții anului V sînt capabili să ajungă la soluții valoroase — explicabil desigur prin stadiul avansat de însușire a cunoștințelor în specialitate. Dar, prezența în program a unor lucrări interesante avînd ca autori chiar studenți de anii II și III îndreptățește o concluzie optimistă în legătură cu ponderea participării viitoare a celor din primii ani de studii la munca de cercetare, chiar înainte de a fi parcurs disciplinele de specializare din anul IV.

În sfîrșit, se impun concluzii, utile ca *premise organizatorice*, prin analiza reprezentării — pe centre universitare și facultăți — la Seminar. Ponderea principală, nu e de mirare, au avut-o Politehnica din București, cea din Timișoara și Academia de studii economice, care au secții și facultăți de profil, sînt cunoscute și apreciate ca școli cu tradiție în domeniul automaticii, cibernetici și informaticii. Dar comunicări ale unor studenți din cercurile Institutului politehnic Cluj („Acționări electrice") și Institutului politehnic Iași („Automatică") pun justificate semne de întrebare asupra absenței reprezentanților institutelor tehnice din Brașov, Galați, Petroșeni, a celor de la Institutul de construcții sau Institutul de petrol, gaze și geologie din București. Se știe, există și acolo catedre de automatizări și telecomenzi, se predau cursuri de specialitate. Și, probabil, *se cultivă și acolo interesele de cercetare ale studenților pentru asemenea domenii fundamentale. Rezultatele sînt oare valoroase? Unde sînt, dacă există? Dacă nu sînt, de ce lipsesc?* Răspunsul ni-l propunem într-un număr viitor.

ION TRONAC

ASCENSIUNI STUDENȚEȘTI SPRE ȘTIINȚA

UN „PREMIU EXCEPȚIONAL"

Monica Mărgineanu, anul V — Institutul de arhitectură „Ion Mincu", pentru lucrarea „Personalitatea lui Viollet Le Duc și influența exercitată de el asupra activității de restaurare a monumentelor istorice din România la sfîrșitul secolului al XIX-lea".

— Dorind să știu exact — mai mult decît firavele sugestii de la cursul de „Istoria arhitecturii" — care este, de fapt, locul și rolul lui Viollet Le Duc în arhitectură, am încercat să-i descifrez și să fac cunoscută colegilor mei personalitatea reală, covîrșitoare prin merite a acestui arhitect vizionar, precursor remarcabil al celor mai multe din ideile care au determinat gloria arhitecturii secolului al XX-lea, anticipîndu-l în multe privințe pe celebrul Le Corbusier".

UN „PREMIU II"

Doru Țaganea — anul V — Facultatea de calcul economic și cibernetică economică, pentru lucrarea „Conexiuni inverse în modelul balanței legăturilor între ramuri".

— „Mediile de pînă acum? Anul I — 10; anul II — 9.66; anul III — 10; anul IV — 9,66.

...Aplicarea modelului „balanței legăturilor dintre ramuri", pentru fluxuri informaționale, implică măsurarea informației economice conform teoriei informației. Am ajuns la posibilitatea determinării cantitative a informației nu numai pe orizontală (de exemplu, între ramurile economiei naționale), ci și pe verticală, în cadrul oricărui sistem ierarhizat (întreprindere — centrală industrială — minister), introducînd conceptul „informație-valoare". Se poate astfel evidția cantitatea de informație necesară pentru a lua decizii operative".

- Al V-lea Seminar științific național studențesc
- Secția I: „Probleme actuale în arhitectură și construcții" (37 comunicări, avînd ca autori 79 studenți)
- Secția a II-a: „Automatică și tehnică de calcul" (37 comunicări, realizate de 65 autori-studenți)
- Secția a III-a: „Preocupări actuale în domeniul mecanizării și chimizării agriculturii" (86 studenți — autorii celor 35 comunicări)
- 6 expoziții de proiecte, fotografie, pictură și material didactic

ȘASE COLEGI — „MARELE PREMIU"

ȘERBAN PETRESCU

La Electronică am venit pentru că înclinațiile mele converg într-un domeniu la frontiera între teoria abstractă și practică. În afară de asta, Electronica, prin însăși definiție, este un domeniu al noului. Îmi place noul, mă atrage, nu ca observator exterior, ci ca realizator efectiv al său. Profesiunea mea este completă, frumoasă și oferă multe satisfacții.

Realizarea dispozitivului care ne-a adus premiul răspunde aspirațiilor care există în fiecare dintre noi de a-și realiza sub o formă completă ideile și aspirațiile. Am început munca de cercetare, mai întîi pur teoretică, în cadrul cercului „Radiocomunicații". Drumul parcurs a fost destul de lung, destul de greu. În domeniul acesta, al recunoașterii formelor, nu se găsește nimic tipărit în limba română, în limbi străine (engleză, franceză, rusă), bibliografia este restrînsă și se menține la linia generalului.

Colectivul nostru a studiat foarte mult: fiecare a citit o mulțime de articole, cărți. În întîlniri foarte dese, au avut loc schimburi de păreri, aprinse, utile, adevărate dispute.

Speranțe de viitor: să ne vedem această primă lucrare concretizată și într-o aplicație practică: în tipografii (la linotip), pentru introducerea numerică a datelor într-un calculator numeric, sortare de corespondență.

ION PREDONESCU

M-au adus la Electronică realizările uimitoare ce se obțin în acest domeniu, faptul că această ramură îmbină într-un mod fericit cele mai abstracte teorii cu realizări practice de o eficiență economică ridicată. În iarna anului trecut, la cercul de „Radiocomunicații", s-a constituit un grup ce avea în cercetare problema recunoașterii caracterelor de tipar. Deși eram în alt cerc am fost primit în grup. În primele săptămîni, fiecare dintre noi a citit materiale bibliografice în diferite limbi. De două ori pe săptămînă, expuneam în fața celorlalți probleme și soluții, discutam. Au apărut treptat, prin studiu, idei proprii, originale, cărora le analizam, ore, zile întregi, avantajele și dezavantajele. În timp, a venit și rezolvarea. La realizarea practică a dispozitivului mi-a revenit sarcina de a construi „blocul logic", care să facă judecata după care o formă este clasificată ca o anumită literă. Problema cea mai grea a fost găsirea unui sistem de așezare optimă a sutelor de diode ce trebuiau conținute de instalație. Nu puține au fost zilele cînd lucram de dimineață pînă noaptea tîrziu. În seara cînd nu mai aveam de făcut decît niște legături și dispozitivul ar fi trebuit să recunoască litere... n-a fost sărbătoare. Am continuat însă lucrul, din septembrie, zilnic, uneori și duminica. În sfîrșit, la începutul lui noiembrie munca ne-a fost răsplătită: dispozitivul recunoștea literele alfabetului latin și cifrele arabe.

TIBERIU POPESCU

Problemele de fizică și electronică m-au preocupat mult în liceu. Deci, firesc, urmarea cursurilor la Electronică.

În anul II, la cercul „Bazele Electrotehnicii", am prezentat lucrarea „Teoria diagramelor de fluență ale semnalului și aplicațiile sale". Am participat cu entuziasm la cercetarea științifică studențească, am convingerea că astfel, printr-o îmbinare armonioasă a teoriei cu practica și preocupări în afara celor impuse de program, se pun bazele pregătirii pentru un specialist adevărat, util creației științifice. În grupul „celor șase" am lucrat la traductorul de intrare... și peste tot. Proiecte importante: o nouă lucrare la cercul științific, cu dezvoltare ca proiect de diplomă: introducere substanțială în cibernetică.

ADRIAN COGAN

În clasa a VII-a, radioamatorismul era marea mea pasiune. Am frecventat cercul de radio de la Palatul Pionierilor, am lucrat — poate mai mult m-am jucat, mult și acasă. Din 1964, sînt „viitor inginer electronist". În semestrul al II-lea al anului IV, cu prilejul alegerii proiectelor de diplomă, am ajuns în grupul de la „Radiocomunicații". Ne interesa în special realizarea unui automat specializat, relativ simplu și nu folosirea unui calculator, care ar fi necesitat investiții.

Era mult de lucru și fiecare s-a obligat să realizeze o anumită parte a mașinii. Eu am realizat transformatorul de alimentare, stabilizatorul de tensiune și sistemul optic de afișaj al literelor. Efortul nostru a fost răsplătit: mașina funcționa perfect, recunoscînd 24 litere de tipar și 9 cifre.

Într-o formă mai perfecționată, mașina poate fi folosită la recunoașterea proceselor industriale și deci la o conducere optimală.

DAN CIOCAN

Mi-am pus problema continuării studiilor la o facultate. Cu puțin timp înainte de examen am ajuns la concluzia că în definitiv cuvîntul „electronică" sună mai frumos decît „matematică". Abia mai tîrziu mi-am dat seama că am făcut o alegere cum nu se poate mai bună.

Anul III a însemnat și un început, timid, de cercetare. Studiam numai aspecte generale, nu aveam stabilit încă un țel precis, întîmpinam greutăți în traducerea textelor din engleză, și, în plus, eram singur. Formarea colectivului, în anul ce a urmat, a însemnat începutul unei munci susținute, febrile. Bineînțeles, vom continua să lucrăm împreună.

VIRGIL SĂRĂCHIE

La Electronică nu am ajuns din întîmplare, sau pentru că așa au vrut părinții. Motorașe electrice, radio-receptoare făceam adesea, ca elev. Mai tîrziu, în cadrul Radioclubului Suceava am devenit Y08-8023 (radioamator — receptor), apoi Y08-ART (emițător-receptor).

La sfîrșitul practicii, mașina de citit era oarecum gata, însă a necesitat ulterior reglaje și îmbunătățiri care s-au efectuat la începutul noului an de învățămînt și spre sfîrșitul vacanței de vară. Importanța mașinii constă, după mine, mai ales, în faptul că atît principiul de funcționare, cît și schema de principiu sînt complet originale.

LAURII

Alături de tradiționalele premii (I, II, III) și mențiuni ale Ministerului Învățămîntului, U.A.S.R. a avut anul acesta o inițiativă prețioasă, prin acordarea de distincții speciale celor mai bune comunicări prezentate în cadrul celui de al V-lea Seminar național științific studențesc. Acest mod nou, mai interesant și eficace, de conferire a laurilor explicitează, definește valoarea lucrării premiate, specificul ei în raport de celelalte față de care simpla ierarhizare prin „premiul I... II... III... mențiune" nu se suprapune totdeauna realității — date fiind pe de o parte diversitatea temelor, a rezolvărilor teoretice și practice, iar pe de altă parte, dificultatea de a eșalona în scară numeroasele cercetări foarte apropiate ca valoare. Considerăm că, în viitor, inclusiv pentru premiile Ministerului Învățămîntului, este bine să fie extins, în primul rînd, sistemul de premiere folosit la acordarea distincțiilor U.A.S.R. în secția „Automatică și tehnică de calcul". N-ar fi de loc lipsit de interes ca laureații să primească — o dată cu cărțile, obiectele, excursiile — diplome și insigne.

Iată premiile acordate de U.A.S.R.:

Automatică

„CEA MAI BUNĂ LUCRARE DE SINTEZĂ": Sisteme autoinstruibile (**Călin Soare**, anul V — Automatică, București); **„CEA MAI BUNĂ LUCRARE TEORETICĂ":** Modelarea pe calculator analogic a unui sistem adaptiv (ing. **Boris Jora**, absolvent 1968 — Automatică, București); **„LUCRARE CU EFICIENȚĂ ECONOMICĂ DEOSEBITĂ":** Modelarea pe calculatorul analogic C.A.N.T. a sistemului de reglare automată a turației la turbina DL—100 (**Ștefan Kilyeni, Liviu Pletreanu** și **Iosif Gulaci**, anul V — Electrotehnică, Timișoara); **„CEA MAI BUNĂ PREZENTARE":** Studiul fotoelasticimetric asupra unui baraj cu contraforți ciupercă (**Viorel Burlan**, anul V; **Vasile Mușat** și **Virgil Breban**, anul IV — Hidrotehnică, Iași).

„Marele Premiu al Seminarului" (o excursie în străinătate) a fost decernat pentru lucrarea:

„Automat pentru recunoașterea caracterelor de tipar" realizată de Șerban Petrescu, Ion Predonescu, Adrian Cogan, Dan Ciocan, Tiberiu Popescu și Virgil Sărăchie — studenți ai Facultății de electronică și telecomunicații din București, sub îndrumarea dr. ing. Mariana Beliș.

Construcții de calculatoare

„CEA MAI BUNĂ LUCRARE DE SINTEZĂ": Memorii asociative (**Valentin Cristea**, anul V — Automatică, București); **„CEA MAI BUNĂ REALIZARE PRACTICĂ":** Sistem pentru extragerea datelor dintr-un calculator numeric (**Mircea Cojocaru** și **Flaviu Popa**, anul V — Automatică, București); **„CEA MAI BUNĂ PREZENTARE":** Proiectarea schemei de comandă logică a unei acționări electrice (**Virgil Maier, Mircea Purenciu, Maria Gherman** și **Ioan Bilegan**, anul V — Electromecanică, Cluj).

Utilizarea calculatoarelor

„MARELE PREMIU AL SEMINARULUI": Automat pentru recunoașterea caracterelor de tipar (**Șerban Petrescu, Ion Predonescu, Adrian Cogan** și **Dan Ciocan**, anul V; **Tiberiu Popescu** și **Virgil Sărăchie**, anul IV — Electronică, București); **„CEA BAI BUNĂ PREZENTARE":** Folosirea calculatorului NEAC-1240 pentru rezolvarea problemelor de stoc (**Constantin Apostol**, anul V — Calcul economic și cibernetică economică, București).

Arhitectură

„PREMIUL EXCEPȚIONAL": Casa de cultură a tineretului (**Alexandru Dragostin**, anul V — Arhitectură); Influențe și experiențe populare și culte preluate în arhitectura orășenească a secolelor XVIII—XIX); (**Ioana Barteș** — anul VI — Arhitectură); Personalitatea lui Viollet Le Duc și influența exercitată de el asupra activității de restaurare a monumentelor istorice din România la sfîrșitul secolului al XIX-lea (**Monica Mărgineanu**, anul V — Arhitectură); Arhitectura teatrelor din România — realizări și perspective (**Lucian Ghelerter** anul V — Arhitectură); Intersecții denivelate pentru drumuri urbane (**Sava Milișiu**, anul IV; **Bruno Braun** și **Gheorghe Brinzan**, anul III — Construcții, Timișoara).

Construcții

„PREMIUL EXCEPȚIONAL": Grinzi elicoidale desfășurate pe cilindrii eliptici (**P. Szigel** și **D. Sîrbu**, anul IV — Construcții, Cluj); Studiul întăririi pietrei de ciment cu ajutorul electroliților (**Bojidar Ionici** și **Dan Florian Tudor**, anul III — Construcții, Timișcara); Calculul hidraulic și studiul experimental al filtrului fără vane, cu funcționare automată în procesul de utilizare a apei feruginoase (**Vasile Rotar, Horia Popa** și **Nicolae Calangiu**, anul IV — Construcții, Timișoara); Studierea și proiectarea diafragmelor beton armat la structuri de clădiri (**Mihai Eremia**, anul V, **Eugenia Săbireanu** și **Andrei Molac**, anul IV — Construcții, Timișoara); Analiza unor metode de calcul la structurile spațiale și forme matriciale de rezolvare la mașini electronice (**Dana Curievici, P. Popovici, Z. Keizer, T. Kölönte** și **M. Ungureanu**, anul IV; **M. Turnelli, C. Szolontai** și **Rafila Covrig**, anul V — Construcții Iași).

Mecanizarea și chimizarea agriculturii

„PREMIUL SPECIAL": Proiectarea și realizarea unui stand pentru studiul și încercarea servomecanismului hidraulic de direcție de pe tractorul U-650 (**P. Buzgău, Gh. Ghimboș, I. Dobre** și **Gh. Laudoni**, anul V — Mecanică agricolă, Timișoara).

ORGANIZATORII... PRINTRE PREMIANȚI

Dorința de a conferi acestei prestigioase reuniuni studențești cadrul propriu dezbaterii de specialitate, dar armonizat complex într-un ansamblu atrăgător de activități științifice și cultural-distractive — *a determinat gazdele (cu contribuția substanțială a comitetelor U.T.C. și a consiliilor asociațiilor studenților) la căutări și rezolvări organizatorice interesante, chiar dacă nu ușor de împlinit.*

La Timișoara, participanții la lucrările secției a III-a „Preocupări actuale în domeniul mecanizării și chimizării agriculturii" au vizitat laboratoarele *de specialitate ale Facultății de mecanică agricolă, s-au reîntîlnit într-un* tur al orașului, *apoi la un* spectacol de operă. *Peste tot,* la serate distractive, *alături de profesorii lor, de colegi, invitații au fost rugați să se simtă bine și au avut de ce — dansînd, ascultînd muzică, stînd de vorbă.*

O suită deosebit de solicitantă de vizite, mese-rotunde și spectacole *a însoțit lucrările secției a II-a „Automatică și tehnică de calcul". Cităm din program, fără comentariu:* „Simpozionul „Realități și perspective în automatică și calculatoare electronice". Vizite la Fabrica de elemente de automatizare, Centrul de calcul al Universității București, Centrul de calcul economic și cibernetică economică. *Serată dedicată participanților. — Gală de filme; Dans în compania formației „Mondial"; Masă rotundă „Tematică și metodologie în cercetarea științifică studențească"; Spectacol omagial, dat de formații artistice ale Institutului politehnic.*

La Institutul de arhitectură „Ion Mincu", întregul local a devenit, cu prilejul Seminarului, o imensă expoziție, *complex reprezentativă pentru preocupările și aptitudinile viitorilor arhitecți. Și-au expus cele mai bune lucrări membri ai cercurilor de pictură, fotografie și scenografie, s-a relevat valoarea științifică remarcabilă a unor proiecte de an și de diplomă. „Aspecte urbane ale unor zone istorice din București (campania de relevee a anului V, 1968")," „Putna, amenajare muzeistică" etc. Corelate acestora, alternînd prezentarea propriu-zisă a comunicărilor — cîteva expuneri și prezentări de diapozitive,*

Sesiunea ştiinţifică consacrată semicentenarului unirii Transilvaniei cu România

Luni după-amiază s-a încheiat în Capitală sesiunea ştiinţifică consacrată sărbătoririi semicentenarului Unirii Transilvaniei cu România. Timp de două zile, cît au durat lucrările, au fost prezentate aproape 50 de comunicări, elaborate de academicieni, profesori universitari, istorici, cercetători ştiinţifici, din cadrul Academiei Republicii Socialiste România, Institutului de studii istorice şi social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., Ministerului Învăţămîntului, Academiei de ştiinţe social-politice „Ştefan Gheorghiu" de pe lîngă C.C. al P.C.R. şi Academiei Militare Generale. La sesiune au participat, de asemenea, conducători ai unor instituţii centrale, precum şi militanţi pentru unire şi participanţi la Adunarea Naţională de la Alba Iulia, din 1 decembrie 1918.

Relevînd faptul că Unirea Transilvaniei cu România a marcat împlinirea unui îndelungat proces de dezvoltare istorică a poporului român, comunicările au înfăţişat aspecte variate, inedite, legate de acest eveniment. În contextul prăbuşirii imperiului habsburgic şi eliberării naţionale a popoarelor, al influenţei Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie asupra intensificării procesului de formare a statelor independente în centrul şi sud-estul Europei au fost ilustrate lupta mişcării socialiste din România pentru realizarea statului naţional unitar, tradiţiile luptei comune a românilor şi cetăţenilor de alte naţionalităţi din Transilvania, împotriva exploatării sociale şi dominaţiei habsburgice. Relatînd aspecte inedite ale desfăşurării Adunării de la Alba Iulia, o serie de comunicări au redat, totodată, momente ale acţiunilor muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor din diferite părţi ale ţării, în sprijinul Unirii, au evocat figurile unor înaintaşi militanţi pentru făurirea Unirii, pentru libertate naţională şi socială. Progresul social-economic al României socialiste, unitatea şi frăţia camenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, în procesul formării societăţii noastre socialiste, au constituit, de asemenea, temele unor comunicări ştiinţifice prezentate la sesiune şi urmărite cu deosebit interes de numerosul auditoriu.

(Agerpres)

80 DE ANI DE LA ÎNFIINŢAREA STAŢIEI DE CALE FERATĂ CRASNA

S-au împlinit 80 de ani de la înfiinţarea staţiei de cale ferată Crasna de pe linia Bîrlad—Vaslui. Cu acest prilej, sîmbătă a avut loc o adunare festivă la care, alături de lucrătorii staţiei, au participat reprezentanţi ai organelor judeţene de partid şi de stat Vaslui şi ai Direcţiei regionale C.F.R., Iaşi. La adunare au luat cuvîntul ing. Rudolf Calinca, şeful serviciului tehnic al Direcţiei regionale C.F.R. Iaşi, şi Titus Dulman, şeful staţiei Crasna. Vorbitorii au subliniat că, această aniversare a constituit un bun prilej pentru ceferiştii din staţia Crasna de a-şi mobiliza forţele pentru obţinerea unor noi succese pe linia îmbunătăţirii transportului, sporirii siguranţei circulaţiei. În acest an, au arătat ei, ceferiştii din Crasna şi-au depăşit pînă acum sarcinile prevăzute la transportul de mărfuri cu 11 000 tone.

În încheierea adunării a fost adoptată *o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU,* prin care feroviarii staţiei Crasna mulţumesc din inimă pentru grija ce li se acordă şi se angajează să nu precupeţească nici un efort pentru realizarea cerinţelor de transport din ce în ce mai mari, în depline condiţii de siguranţă a circulaţiei.

Consfătuire cu profesorii de matematică

La Ministerul Învăţămîntului a avut loc luni o consfătuire condusă de conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învăţămîntului, la care au participat profesori de matematică din liceele de cultură generală.

Au fost dezbătute cu acest prilej, probleme privind predarea matematicii în ultimele clase de liceu. Participanţii au relevat, printre altele, necesitatea modernizării programei de specialitate pentru clasa a XII-a prin includerea noilor realizări ale matematicii contemporane adaptate la nivelul elevilor bacalaureaţi.

Asemenea consfătuiri vor avea loc în zilele următoare la Ministerul Învăţămîntului cu profesorii de fizică şi chimie din învăţămîntul de cultură generală.

Un scurt popas în faţa expoziţiei care cuprinde lucrările elevilor Liceului „Vasile Alecsandri" din Bacău, membri ai cercurilor pe obiecte. Este cea de a treia expoziţie organizată în acest an.

DE LA SUBREDACŢIA „SCÎNTEII TINERETULUI"

AGENDA

TELEGRAMĂ

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, Preşedintele Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste al Republicii Socialiste România, a primit din partea lui **NGUYEN HUU THO, Preşedintele Prezidiului Comitetului Central al Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de Sud,** o telegramă în care se spune:

Cu ocazia creării Frontului Unităţii Socialiste din România şi alegerii Dumneavoastră ca preşedinte al Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste din România, în numele poporului din Vietnamul de sud, Comitetului Central al Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud şi al meu personal, am onoarea de a vă adresa Dumneavoastră şi Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste din România felicitările cele mai cordiale.

Urez ca prietenia şi solidaritatea de luptă între poporul din Vietnamul de sud şi poporul român frăţesc să se întărească.

Numirea ambasadorului Republicii Socialiste România în Malta

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarăşul Cornel Burtică, a fost numit în funcţia de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Malta, cu reşedinţa la Roma.

Luni dimineaţa a părăsit Capitala delegaţia Partidului Comunist Mexican formată din tovarăşii Marta Borquez, membru al Prezidiului Comitetului Central al P. C. Mexican, şi Enrique Semo, membru al C.C. al P. C. Mexican, care, la invitaţia C. C. al P.C.R., a făcut o vizită în ţara noastră.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost salutată de tovarăşii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

Luni a părăsit Capitala delegaţia Partidului de Centru din Finlanda, formată din Nestori Kasalainen, preşedintele grupului parlamentar al Partidului de Centru, Ahti Pekkala, membru al Consiliului de conducere al partidului, şi Jouko Tyyri, scriitor, redactor al ziarului „Savon Sanomat", care la invitaţia Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea a făcut o vizită în ţara noastră.

Delegaţia a avut întrevederi la Marea Adunare Naţională, I.R.R.C.S., Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie, Oficiul Naţional de Turism, Uniunea Scriitorilor, Consiliul popular municipal Braşov, a vizitat Uzinele „Tractorul" din Braşov, Întreprinderea agricolă de stat Prejmer şi diferite obiective social-culturale.

Preşedintele Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea, Ion Pas, a oferit cu acest prilej o masă, la Casa Oamenilor de Ştiinţă, în cinstea delegaţiei.

Luni, 2 decembrie a.c., a părăsit Capitala delegaţia Uniunii ziariştilor din R. D. Germană, care la invitaţia Uniunii ziariştilor din Republica Socialistă România a făcut o vizită în ţara noastră.

În urma convorbirilor purtate, sîmbătă 30 noiembrie a fost reînnoit protocolul de colaborare dintre uniunile de ziarişti din cele două ţări, stabilindu-se obiectivele pentru anul 1969.

● **ÎN PORTUL CONSTANŢA** a acostat sîmbătă nava grecească „Kalipso" avînd la bord 1 200 tone portocale. Este primul transport de portocale din recolta acestui an sosit la Constanţa. În zilele următoare sînt aşteptate alte nave pe bordul cărora se găsesc aproximativ 7 000 tone portocale.

Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor în colaborare cu Ministerul Învăţămîntului, lansează şi în următorul an concursuri pe specialităţi. Cel de compuneri literare, care va începe în a doua duminică a lui martie 1969, va avea printre teme „O întîmplare din vacanţă", „Ce-aş dori să ştie toată lumea despre mine", „Ţara mea, mîndria mea" etc. În aprecierea lucrărilor, comisiile vor ţine seama atît de bogăţia de imagini, originalitatea materialului prezentat, cît şi de felul personal de expunere a faptelor şi sentimentelor. Pentru a stimula apariţia şi ridicarea calitativă a revistelor şcolare, Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor va acorda celor mai bune numere, odată cu decernarea premiilor obţinute de cîştigătorii concursului de compuneri literare, diferite distincţii care vor permite realizatorilor să meargă gratuit în excursii colective sau în tabere de odihnă şi recreare.

La concursul de artă plastică, elevii vor prezenta portrete, peisaje şi compoziţii în creion, acuarelă, tempera, grafit, ulei sau mici sculpturi în piatră şi lemn. Trierea finală a lucrărilor va fi efectuată de un juriu, alcătuit din personalităţi ale vieţii artistice, reprezentanţi ai organizatorilor şi ai uniunilor de creaţie, care vor propune pe cele mai bune pentru includerea în pliante şi albume.

Concursul de fotografii artistice va oglindi aspecte din viaţa pionierească, activitatea şcolară şi de vacanţă, din viaţa de familie.

Punct şi de la capăt

● **CELE RELE...**

Din tot judeţul Dîmboviţa, numai pe stadionul „Metalul" se pot desfăşura concursurile de atletism. Cei din Găieşti nu e întreţinut. La Pucioasa, Fieni, Moreni, Titu, Şotînga ce să mai amintim: piste degradate, gropi de sărituri rău întreţinute şi cîte şi mai cîte. Poate, vor spune unii, se stă în schimb bine cu materialele necesare concursurilor. Aş! Magazinele de resort nu sînt aprovizionate mai deloc.

MIŞU AVANU, din subredacţia noastră judeţeană, care ne-a semnalat cele de mai sus, şi-a împărţit corespondenţa în două: la un cap a pus pe cele bune, iar la celălalt pe cele rele. Noi am luat-o invers. De ce? Pentru ca „cele bune să se adune, cele rele să se spele".

● **NERVOS ERA... DOCTORUL**

La auzul veştii nu ne-a venit să credem. L-am rugat pe corespondentul nostru, N. POPESCU, din strada Brezoianu nr. 36 sectorul 7 Bucureşti, să repete. Şi a repetat: omul s-a dus la o policlinică cu plată din Calea Griviţei cu copilul său în vîrstă de 3 ani şi jumătate pentru un consult O.R.L. Copilul s-a cam speriat. Doctorul i-a cîrpit însă cîte o palmă pentru fiecare an. Cu asta şi-a făcut „datoria". Părintele ne scrie: „Am găsit această atitudine revoltătoare, cel puţin din punctul meu de vedere".

Ţinem să precizăm că şi dintr-al nostru. Să vedem acum ce punct de vedere are Inspectoratul Sanitar al Municipiului Bucureşti. Pe doctor îl cheamă Emil Cadariu şi, dele domnul, să aibă vreo 30—40 de ani! Pentru că, dacă i s-ar aplica metoda domniei sale, ar avea omul timp să înţeleagă ce-a simţit copilul...

● **AŞTEPTĂM AMĂNUNTE**

Tovarăşului GH. POPESCU, din strada Baba Novac nr. 7, Bucureşti, îi place să călătorească. E încîntat de frumuseţile meleagurilor pe care le colindă, „dar, de fiecare dată, ne scrie dînsul, parcă e un făcut, mă întîlnesc şi cu faţa urîtă a lucrurilor".

Printre altele, ni se dă exemplul căminului cultural din satul Slănic, comuna Aninoasa, judeţul Argeş: acoperişul găurit, placaj în loc de geamuri. În astfel de condiţii despre „activitatea" culturală noi n-am mai cerut corespondentului informaţii. Poate vor face completarea de rigoare autorităţile comunei. Aşteptăm.

● **UNDE LUCREZI, COSTICĂ?**

Scenă la cabinetul de oftalmologie al Policlinicii de adulţi nr. 1 — Craiova. Medic de serviciu: Tatiana Buşneag. Atmosferă specifică. Pacienţi destui. Dintre ei se dezlipeşte unul, un tînăr. Intră. După consult:

— Dumneata nu ai nimic, tovarăşe.

— Nu se poate. Sînt bolnav, sări ca ars tînărul.

— ?!?

— Trebuie să-mi daţi certificat. Am absenţe nemotivate la serviciu.

Medicul e complet lămurit. Dar tînărul ţine să adauge:

— Dacă-mi dai, bine, dacă nu — îi dau dracului de serviciu.

Corespondentul N. NEGULESCU, cel care ne transmite ştirea, n-a putut afla la ce întreprindere lucrează „pacientul". Ştie numai atît: îl cheamă Sabaşa Constantin, are 24 de ani şi e din Filiaşi. Poate ne vor comunica cititorii noştri.

● **DE TREI ORI, CA LA... O.N.T. (Slatina)**

Pentru ca o şcoală să organizeze o excursie cu autocarul, trebuie:

1. Să anunţe filiala O.N.T. din localitate
2. Să achite înainte costul plîmbării
3. Să aibă, bineînţeles, „clienţi"

Aşa au procedat, ne scrie profesorul D. IONESCU, şi cei 110 utecişti de la Liceul nr. 2 Slatina. Dar de trei ori au fost aminaţi. Nu îndeplinişeră a... patra condiţie: adică, elevii nu organizaseră excursii cu autocarul şi în cursul săptămînii.

Bine că li s-au restituit băieţilor banii. Cunoaştem cazuri mai grave.

Rubrică redactată de I. BODEA (după scrisorile corespondenţilor noştri voluntari)

DUPĂ ÎNCHEIEREA PRIMEI PĂRŢI A CAMPIONATULUI DE FOTBAL

SEZON CU NERVI ŞI MEDIOCRITATE

SPORT — INFORMAŢII — NOTE — COMENTARII

De duminică, majoritatea fotbaliştilor îşi pun, cum se spune, ghetele în cui şi intră într-o binemeritată vacanţă. 99 de zile nu ne vom mai întîlni, într-o înfruntare oficială cu gazonul, cu acel obiect magic în alb-negru. Pînă în 9 martie, anul ce vine. O perioadă pentru un microbist, extrem de lungă, întrecînd răbdările. Dacă n-ar fi acele o mie şi una de întrebări, acele o mie şi unu de răspunsuri despre fotbalişti, antrenori şi fotbal, cele 99 de zile ar trece greu, trist, apăsător. Da, întrebările! Întrebările acelea extrem de sincere, matematic de precise, care primesc, aproape de fiecare dată, răspunsuri evazive, înşelătoare. Şi, fiindcă e vremea bilanţului, ora socotelilor — să încercăm a răspunde la cîteva.

La acele întrebări, pe care sîntem siguri, le repetă la această oră fiecare iubitor adevărat al fotbalului: *actuala ediţie a campionatului a însemnat un salt calitativ în fotbalul nostru? A produs ceva? „Vedete", echipe mari, un climat mai salubru al sportivităţii?* Cu regret, la aceste întrebări nu putem da un răspuns afirmativ. Cu rare excepţii — cîteva frînturi de reprize care merită a fi memorate — cele 15 acte ale acestui campionat, nu ne-au furnizat nimic revelator. Ba, dimpotrivă: încă de la primele etape am fost nevoiţi să vorbim de meciuri anoste, slabe, de evoluţii formale şi fotbalişti plictisiţi şi indisciplinaţi: tare care tîrăsc după ele consecinţele de rigoare şi pentru antrenori. *Să fi triumfat un nou climat al sportivităţii?* Memoria ne opreşte să dăm un răspuns pozitiv. Fotbalul, jocul ca atare, disputa a devenit mai urîtă şi subiectivă. Ţelul nu era spectacolul pentru spectatori, ci rezultatul în sine, punctele. O parte de vină revine, normal, şi cavalerilor fluierului — errare humanum est — dar nici chiar aşa, prea-s unele cu ochi şi cu sprîncene (deseori sancţiuni vin să ateste spusele noastre, mai ales cele mai recente) — dar şi organelor de resort ale Federaţiei: pentru că s-a întîmplat ca, pentru aceleaşi infracţiuni aduse regulamentului şi eticii sportive Zeus să împartă pedepse diferite ca asprime, aşa-zisele „stele", de la care se aşteaptă cel mai mult, în toate privinţele (vezi cazul Pîrcălab în comparaţie cu Ştefan Dragnea, să zicem, de la Olimpia Giurgiu) fiind iertate pe jumătate sau mai mult chiar, fie şi numai pentru motivul, că vezi, dragă doamne, sînt din „naţională", aparţin unor cluburi influente ş.a.

Şirul întrebărilor microbistului continuă, răspunsurile sînt tot mai evazive şi triste. *A consacrat, turul campionatului, o suită de vedete, sau chiar numai una sau două,* aşa cum se întîmplă îndeobşte prin alte părţi şi cum se întîmpla odată şi la noi: Constantin, Dumitriu II, Mateianu, Petru Emil... Acei tineri fotbalişti care apar şi se impun implacabil, joacă meci de meci din ce în ce mai bine, autentificîndu-şi talentul şi dînd, prin aceasta, certificate profesionale antrenorilor care i-au descoperit şi format. Un fotbalist care să se impună definitiv selecţionerilor naţionalei? Nu, căci dacă i-am fi avut nu schimbam formula „naţionalei" de la un meci la altul, nu...

Dacă „vedete" nu, atunci a produs, probabil, campionatul nostru cîteva teamuri care să domine autoritar competiţia, să cîştige şi acasă şi în deplasare cu aceeaşi uşurinţă şi dezinvoltură, echipe care să-şi măsoare forţele cu cele mai puternice formaţii de pe continent? Echipe care să furnizeze „naţionalei" oameni siguri, oameni de bază, formaţiile care scriu episoadele cele mai dramatice şi palpitante ale unui campionat? Nu, ne pare rău, din nou nu. Ceea ce a caracterizat evoluţia echipelor noastre, cu rare excepţii — a fost inconstanţa formei, fluctuaţia, salturile acrobatice, de obicei în jos. Dar cîte din echipele cu pretenţii au acumulat puncte în deplasare?

Trei echipe fruntaşe — Dinamo, Steaua şi F. C. Argeş — au fost eliminate din competiţiile europene, la primii lor paşi, cu scoruri care înlătură orice dubii: 4—0, primele două şi 3—0 a treia. Şi deranjează nu atît nemulţumirea şi amărăciunea pe care ne-o aduc rezultatele, în sine, cît modul, uneori irresponsabil, în care oferim prilejul, atunci cînd jucăm pe terenuri străine, să se vorbească despre fotbalul nostru în general: *„Viteza lor, fotbalul inteligent şi forţa de finalizare* — n.a. a jucătorilor de la Albion — *au fost prea multe pentru amatorii de la Bucureşti"* (fotbaliştii dinamovişti — n.a.) — consemna cronicarul de la „Daily Telegraph" după meciul de la Birmingham.

O echipă braziliană, venită într-un turneu mai mult turistic — mi se pare Bonsucesso — a susţinut trei meciuri cu Steaua, campioana ţării, Farul — echipă clasată pe locul 7, deci, la mijloc, şi cu Progresul, ultima clasată. Deci, trei puncte cardinale valorice. Dar, culmea, toate au realizat aceeaşi performanţă în compania fotbaliştilor sud-americani: meciuri nule. Faptul în sine spune multe.

Şi, dacă n-avem echipe mari de club, nu puteam avea nici o reprezentativă mare. Pentru că dacă ne mîngîie şi îndulceşte amarul întrucîtva acel 0—0 cu soccerul englez şi 2—0 cu Elveţia, tristeţea provocată de acel 0—3 de la Lisabona rămîne neştearsă. Noi cîştigăm acasă — mai cu seamă „amicalele" — şi, parcă-i un făcut, nu reuşim să învingem niciodată în meciuri oficiale în deplasare. De acum încolo ne vor bucura, cu adevărat, succesele obţinute în deplasare, singurele în măsură să confirme ceva, ne vor da satisfacţii, aşa cum e firesc, calificările în competiţiile oficiale.

Bilanţ negativ, epilog trist. Şi atunci? Atunci a mai trecut o jumătate de campionat, mediocru, destul de anonim, a mai trecut un sezon, antrenorii adaugă în cartea de muncă un nou an de meserie (aici nu se dau calificative — păcat!), iar fotbaliştii, ce să mai spunem. E adevărat, dacă totul ar merge ca pe roate, ce s-ar mai discuta în prea desele şedinţe ale forurilor sportive? Dar aşa, se iscă probleme, subiecte, se impun măsuri care vizează perspective — ah, cît de luminoase sînt, de fiecare dată, perspectivele — se iau angajamente şi, uite aşa, toţi cei ce răspund de problemele fotbalului au de lucru. Ba, acum, cu sărbătorile se mai poate naşte şi ideea vreunui turneu de agrement prin cine ştie ce continent călduros — prea e plicticos la Bucureşti pe timp de iarnă — şi ne reîntîlnim cu idolii şi cu gazonul verde la începutul primăverii, cînd răsar florile şi totul se uită, totul se reia de la început. Ce frumos e fotbalul!

VASILE CÂBULEA

• PE SCURT • PE SCURT

FOTBAL — restanţă în Divizia A: DINAMO BUCUREŞTI — UNIVERSITATEA CRAIOVA 5—0 (4—0)

La capătul unui meci, care s-a desfăşurat pe stadionul Dinamo, total la discreţia gazdelor, craiovenii, cu o apărare neinspirată şi complet de nerecunoscut, au suferit o severă înfrîngere. În bună dispoziţie de joc, atacul dinamovist nu s-a lăsat prea mult invitat şi a înscris de cinci ori prin Dumitrache (2), Pîrcălab, Frăţilă şi Dinu.

● La Borcelona a avut loc tragerea la sorţi a grupelor semifinale ale „Cupei campionilor europeni" la polo pe apă, ale căror jocuri se vor disputa simultan la Moscova şi Belgrad în zilele de 13, 14 şi 15 decembrie. Echipa română Dinamo Bucureşti face parte din grupa de la Moscova şi va juca alături de formaţiile Dinamo Moscova, Dinamo Magdeburg şi C. N. Barcelona. În grupa de la Belgrad vor evolua formaţiile: Partizan Belgrad, Mladost Zagreb, Ferencvaroş Budapesta şi C. N. Marsilia.

● În sala Floreasca din Capitală au luat sfîrşit întrecerile competiţiei internaţionale de handbal feminin „Cupa oraşului Bucureşti". Trofeul a revenit selecţionatei R.D. Germane, clasată pe primul loc cu 8 puncte. Locurile următoare au fost ocupate de echipele Iugoslaviei — 8 puncte, U.R.S.S. — 7 puncte, României — 4 puncte, Ungariei — 2 puncte şi România (tineret) — 0 puncte.

● În runda a 7-a a turneului internaţional de şah de la Palma de Mallorca, Florin Gheorghiu (România) a pierdut la spaniolul Pomar. Larsen a cîştigat la Medina şi Vesterinen l-a învins pe Byrne. Petrosian a remizat cu Diaz del Corral.

În clasament conduce marele maestru danez Larsen cu 6 puncte.

(Agerpres)

RESPONSABILITĂŢILE OMULUI DE LA VOLAN

(Urmare din pag. 1)

abaterilor cu lucruri „mărunte" care nesancţionate prompt de către opinia publică, duc mai tîrziu la cele tragice.

Cînd a primit carnetul de şofer, Cornel Ţarţa, în vîrstă de 23 de ani, de la Autobaza Deva, a răspuns la una din întrebări pe nerăsuflate parcă ar fi recitat o poezie: „Conducerea maşinii sub influenţa alcoolului este strict interzisă". A ţinut minte aceste vorbe doar pînă a considerat că are experienţa necesară pentru a nu le mai respecta. Apoi le-a uitat. După ce a chefuit o noapte întreagă la nunta unui coleg de-al său, în satul Fornădia, a plecat să ducă mirii şi nuntaşii la alt sat, la Soimuş (lîngă Deva). În faţă, o altă maşină.

Cornel a simţit „insulta" mai repede decît trebuia. A apăsat pe accelerator. Degeaba s-a încercat să-l astîmpere. Viteazul şofer alerga cu peste 100 kilometri la oră. La prima curbă n-a mai putut redresa volanul sărind cu maşină cu tot în Valea Cîlnelui. Urmarea: trei dintre pasageri au fost omoriţi pe loc. Dacă şoferul era cu mintea limpede, cu siguranţă că un asemenea accident tragic n-ar fi avut loc.

Cei ce circulă cu viteză excesivă pot fi permanent taxaţi vinovaţi. Oricîtă încredere ar avea în maşină, în îndemînarea lor de a o conduce, trebuie să admită, cel puţin în principiu, că autovehicolul — ca orice corp neînsufleţit — se poate defecta în orice moment şi poate produce un accident. Acest lucru îl ştia şi Gheorghe Narita, în vîrstă de 25 de ani, angajat al T.C.M.M. Bucureşti, lotul Brad, înainte de a săvîrşi cel mai mare accident de circulaţie din judeţul Hunedoara din ultimii 12 ani. În 29 iunie a.c. a plecat cu un grup de muncitori de la Brad spre Teliuc ca să-şi ridice salariile (în paranteză fie spus, casierul de la Teliuc avea datoria să vină la Brad...). S-a urcat la volan mînios că cei din conducerea şantierului l-au obligat să transporte oameni cu un camion neamenajat în acest scop.

Supărarea şi-a revărsat-o pe maşină. A început să gonească cu viteză nebună hotărît fiind să „facă ceva" care să demonstreze conducerii şantierului că nu a procedat just... Şi a făcut... La intrare în comuna Soimuş, (Deva) la o curbă, s-a ciocnit cu o autobasculantă care venea din sens invers reglementar. Muncitorii au fost proiectaţi pe şoseea prin şanţuri, camionul s-a lovit de stîlpii de pe margine apoi s-a răsturnat, distrugîndu-se. Din cei 24 de muncitori pe care-i transporta, numai unul a scăpat teafăr.

Cu aceeaşi grea răspundere se încarcă şoferii care conduc autovehicole cu defecţiuni tehnice. Numeroase accidente au ca punct de plecare o asemenea cauză. Şoferul Constantin Stăniţă de la Autobaza Brad a accidentat în acest oraş trei persoane care circulau pe trotuar. Nu a putut opri autobasculanta din cauza defecţiunilor la sistemul de frînare. Ca să-şi justifice fapta — atît el cît şi alţii aflaţi în situaţia lui — pun vina pe maşină: „Dacă nu s-ar fi defectat", „Ea e de vină"... s.a.m.d.

Nu vor să recunoască că vina le aparţine lor. Înainte de a pleca în cursă n-au verificat. Un control tehnic efectuat la autobaza Deva a dus la depistarea unor numeroase defecţiuni tehnice ale autobuzelor aflate în stare de funcţionare: oglinda retrovizoare, lipsă, uşa din spate nu se închide, joc de direcţii, frîna de serviciu defectă, frîna de ajutor complet ineficace şi altele. În această situaţie se aflau 31 din cele 86 de autobuze aflate în dotarea autobazei. Cel ce conduce o asemenea maşină primejduieşte cu bună ştiinţă vieţile celor pe lîngă care trece.

Arsenalul de fapte care trădează incompleta educaţie moral-cetăţenească a tinerilor şoferi este cu mult mai bogat. Numeroase accidente ajung la deznodămîntul cel mai tragic numai pentru că făptaşul — fiindu-i frică să dea socoteală — în loc să ajute victima sau să preîntîmpine avarii ulterioare ale maşinii, o ia la sănătoasa sperînd să scape. Aşa a gîndit într-una din aceste zile şi şoferul Petru Muntean, angajat la Autobaza Hunedoara. Conducînd autobasculanta prietenului său Luca Popa, de la Autobaza Haţeg, datorită vitezei excesive şi consumului de alcool n-a putut lua o curbă în pădurea Haţegului şi s-a răsturnat producînd maşinii pagube de circa 4 000 lei. Văzîndu-se teafăr şoferul a luat-o la fugă, părăsind maşina. La 4 ore după accident autobasculanta a luat foc. În loc de 4 000 lei pagubele s-au ridicat la 33 000 lei.

În pregătirea şoferilor îşi face loc un paradox. Pentru învăţarea meseriei urmează o şcoală. Pentru aprofundarea ei urmează cursuri de ridicare a calificării („şcoala personalului"). Numai de educaţia lor moral-cetăţenească nu se îngrijeşte nimeni. Însăşi recrutarea lor pentru şcolile de şoferi este defectuoasă. La selecţionare nu se ţine seama decît de calităţile fizice. N-am auzit încă să fie respinşi tineri care au avut condamnări sau au fost pedepsiţi pentru alte încălcări ale legii. Acest lucru este cu atît mai de neînţeles cu cît s-a constatat că la şcolile de şoferi ajung de obicei tineri care n-au învăţat pînă la vîrsta majoratului nici o meserie (aproape întotdeauna din cauza lor), sau cărora nu le-a plăcut să profeseze meseria învăţată şi, nu arareori, tinerii dornici de aventură. Şcoala de şoferi îi înarmează cu cunoştinţele indispensabile meseriei, dar le face prea puţină educaţie. La fel cursurile de ridicare a calificării.

Care este părerea celor care au în atribuţie normalizarea acestei stări de fapt?

ORAŞUL

(Urmare din pag. 1)

din pivniţe butoaie cu varză, în ferestri muşcate tîrziu îşi arătau dinţii şi frunze translucide deborduau peste vechi vase de mîncare ajunse vaze. Era frumos cu toate acele perdele de aţă peşcăreasă, cu maramele legate cu funde roşii ori albe, mă simţeam într-un oraş al lui Anton Pan, aş fi vrut să aud atunci caterinci ca în Bacovia şi tare aş mai fi dat banii pe un ariston. Lipsea un bangăt în fund la cazarmă şi o goarnă ca să am senzaţia definitivă de provincie...

Ce să facem, să regretăm că piere oraşul nostru cam turcesc, ori să ne bucurăm că se despersonalizează încetul cu încetul, devenind identic cu altele, preţul fiind confortul, apa şi încălzirea centrală?

Era o divină amiază de toamnă însorită cînd Bucureştiul creştea neaşteptat în faţa mea cu privirea lui veche şi ostenită şi cu presimţirea marii cetăţi care va fi.

Pacheboturi de ticlă şi ciment sfidau micile banchize de lut, cu crizantheme albe, lovite de prima zăpadă, zăcînd în noroiul curţilor ca nişte regrete...

Convorbirile de la Paris

Contacte pentru pregătirea tratativelor oficiale cvadripartite

PARIS 2 (Agerpres). — La Paris a avut loc luni o primă întîlnire între adjuncții șefilor de delegații ale Republicii Democrate Vietnam și S.U.A. la convorbirile de la Paris, consacrată discutării unor probleme privind deschiderea convorbirilor oficiale cvadripartite în problema vietnameză. Agenția Reuter menționează că această întrevedere a avut un caracter privat. Oficialitățile americane au declarat că nu a fost stabilită data primei ședințe a convorbirilor oficiale cvadripartite, arătînd însă că convorbirile preliminare vor continua.

Ambasadorul Republicii Democrate Vietnam, colonelul Ha Van Lau, a remis cu prilejul acestei întîlniri omologului său american, Cyrus Vance, un protest oficial al țării sale împotriva „actelor de război și a violărilor securității și suveranității Republicii Democrate Vietnam" comise la 27 noiembrie, cînd aviația americană a bombardat localitățile Lun Ninh, Bao Ninh și Hien Ninh din provincia nord-vietnameză Quan Binh, cu bombe explozive și cu bile. La cunoștința presei a fost adus, de asemenea, faptul că ambasadorul Ha Van Lau a protestat împotriva „operațiunilor de curățire" întreprinse de Vietnamul de sud în zona demilitarizată, la 25 și 26 noiembrie, ca și împotriva zborurilor de recunoaștere ale aviației americane deasupra teritoriului nord-vietnamez, care constituie „violări ale suveranității și securității Republicii Democrate Vietnam". Guvernul nord-vietnamez a cerut ca Statele Unite să pună capăt imediat acestor acte și a atras atenția asupra răspunderii care revine S.U.A. pentru consecințele unor asemenea acțiuni.

În legătură cu începerea convorbirilor oficiale în patru de la Paris, șeful delegației americane, Averell Harrimann, a declarat duminică la plecarea sa spre Washington că ele vor începe după sosirea delegației saigoneze la Paris. Agenția REUTER apreciază că delegația sud-vietnameză va sosi în capitala Franței la sfîrșitul acestei săptămîni.

Președintele R. D. Vietnam, Ho Și Min, a adresat felicitări pentru victoriile forțelor armate și populației din zona platourilor înalte din Vietnamul de sud, cu prilejul recentului congres al eroilor și luptătorilor model din această regiune.

„Agresorii americani, se arată în mesaj, suferind înfrîngeri grele în întreaga noastră țară, au fost nevoiți să înceteze necondiționat bombardamentele asupra Vietnamului de nord și au căzut de acord să aibă convorbiri cu reprezentanții ambelor zone ale țării noastre. Dar, ei nu au renunțat încă la planurile lor agresive. De aceea, sarcinile forțelor armate și ale poporului din întreaga țară continuă să fie foarte grele".

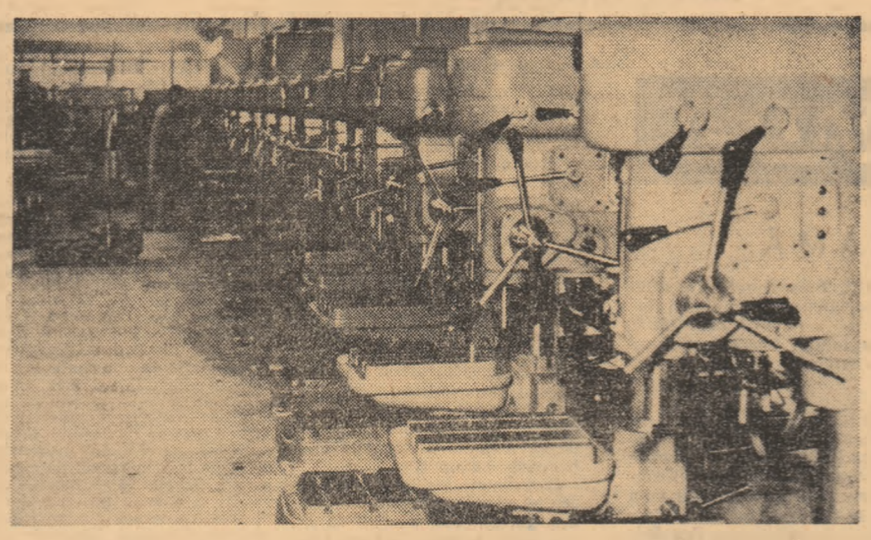

BULGARIA : Într-una din halele uzinei constructoare de mașini Metalik din Pazargik.

Un nou vot pentru retrocedare în Okinawa

Fostul președinte al Asociației învățătorilor din Okinawa, Chobyo Yara, care a cîștigat la zece noiembrie, primele alegeri pentru desemnarea șefului organului executiv în Insulele Ryukyu, din care face parte și Okinawa a fost duminică instalat oficial în acest post. La conferința de presă, care a avut loc cu acest prilej Yara a declarat că va transmite cu deplină fidelitate guvernelor american și japonez dorința locuitorilor Okinawei de realipire la Japonia și de retragere a bombardierelor strategice americane B-52. Deși problema Okinawei trebuie să fie reglementată de guvernele din Tokio și Washington — a subliniat el — cele două părți trebuie să țină seama de populația Okinawei care dorește „retrocedarea imediată". În numele locuitorilor, Yara va cere guvernului central japonez să trateze insulele Ryukyu ca pe o prefectură obișnuită a Japoniei, inclusiv în ce privește finanțarea programului de dezvoltare economică, pașnică a insulelor.

Tot duminică au avut loc alegerile pentru desemnarea noului primar al orașului Naha, capitala Okinawei. Rezultatul scrutinului, anunțat astăzi la prînz, constituie o nouă victorie a forțelor progresiste. Ryosho Taira, candidatul „Partidului maselor socialiste", sprijinit de Consiliul de luptă unită a partidelor progresiste, a cîștigat cu o majoritate zdrobitoare, obținînd de două ori mai multe voturi decît Sotoku Furugen, candidatul liberal democrat.

Noul primar este o figură marcantă a partidului maselor socialiste și membru al adunării reprezentative a insulelor Ryukyu începînd din 1954.

Victoria lui Taira, ca și a lui Yara, este considerată de observatorii politici din capitala niponă ca o expresie a voinței locuitorilor Okinawei de realipire la Japonia imediat și necondiționat și de desființare a oricăror baze militare americane.

Incident israelo-iordanian

Potrivit unui comunicat militar iordanian, difuzat de agenția M.E.N., artileria israeliană a bombardat duminică seara regiunea iordaniană Irbid, precum și regiunile Shouna și Manshien, din nordul Văii Iordanului.

Un purtător de cuvînt al armatei israeliene a precizat, potrivit agenției FRANCE PRESSE, că între forțele israeliene și iordaniene din regiunea fluviului Iordan a avut loc duminică un puternic duel de artilerie. Schimbul de focuri a început potrivit afirmațiilor purtătorului de cuvînt, în urma unui bombardament efectuat de trupele iordaniene asupra unor posturi israeliene din Valea Iordanului.

Totodată, el a menționat că duminică seara, unități israeliene au pătruns în teritoriul iordanian și au distrus două poduri, drept represalii față de acțiunile de sabotaj întreprinse în Israel de grupuri armate.

Manifestări consacrate semicentenarului unirii Transilvaniei cu România

Ambasadorul României la Berna, Ion Georgescu, a ținut în fața coloniei române și a unui număr de cetățeni elvețieni care au trăit în țara noastră o conferință cu privire la semicentenarul Unirii Transilvaniei cu România. S-au prezentat apoi filmele „Coșbuc" și „Mamaia", după care a urmat un cocteil.

Cu prilejul aniversării a 50 de ani de la unirea Transilvaniei cu România, în saloanele Ambasadei române din Buenos Aires a fost organizată o conferință la care ambasadorul Victor Florescu a înfățișat momentele principale ale luptei poporului nostru pentru făurirea statului național unitar și pentru eliberarea națională. După conferință a avut loc o gală de filme documentare românești.

În cadrul emisiunii „Ce jour la...", televiziunea franceză a transmis duminică un program consacrat celei de-a 50-a aniversări a Unirii Transilvaniei cu România. Programul a cuprins imagini reprezentînd intrarea lui Mihai Viteazul în Alba Iulia, unirea principatelor române, războiul de independență, luptele de la Mărășești, precum și secvențe filmate din actualitatea României socialiste.

NIBMAR — slogan și realitate

Atunci cînd, în urmă cu trei ani, rasiștii sud-rhodesieni proclamau independența regimului lor față de Marea Britanie, Londra răspundea printr-o formulă cu nuanțe retorice : „no independence before majority African rule" (nici o independență înainte de un guvern al majorității africane). Presa engleză s-a grăbit să imortalizeze formula printr-o comprimare a inițialelor. Așa a apărut pe piața politică a Albionului faimosul NIBMAR. Termenul are rezonanță de medicament și, după cît se pare, era destinat unei terapeutici sui-generis : urmărea să acționeze drept calmant și narcotic pentru furtuna de protest și indignare stîrnită în rîndul membrilor africani ai Commonwealth-ului după actul revoltător al „rebelilor" rasiști de la Salisbury.

Anii au trecut. Șeful regimului „neo apartheid" din Rhodesia de sud, Ian Smith, care, în zilele lansării sloganului NIBMAR era gratificat de Wilson cu epitetul „trădător lipsit de rațiune", a devenit „partener onorabil de tratative" și „diplomat rezonabil". Două crucișătoare britanice și-au oferit „saloanele" lor oficiale convorbirilor intime „de lucru" Wilson — Smith. După prima rundă (de pe crucișătorul „Tiger") președintele Kenyei, Jomo Kenyata, spunea : „Africanii au motive să privească cu suspiciune tratativele cu grupul lui Smith".

Temeri exagerate ? Se pare că nu, dacă ținem seama de dezvăluiri de ultimă oră.

Surse britanice „bine informate" din Londra au relevat unele din principalele propuneri confidențiale avansate de premierul englez lui Ian Smith la întîlnirea de pe „Fearless". Potrivit acestor propuneri, modificările ce s-ar aduce constituției sud-rhodesiene ar prevede în principal :

— Jumătate din cele 68 de locuri în parlamentul de la Salisbury să fie ocupate pe principiul 50 la sută albi și 50 la sută africani,

— Cealaltă jumătate a locurilor ar fi ocupate prin alegeri la care, însă, ar urma să participe numai cetățeni avînd un plafon anumit de venituri și un nivel prestabilit de „instrucțiune". Mai precis, la ora actuală, după aprecierea surselor citate, dreptul de vot l-ar avea 220.000 de albi și numai 10 000 din cele patru milioane de africani.

Dacă ținem seama de faptul că minoritatea albă deține pîrghiile economice și deci cuvîntul hotărîtor în remunerarea africanilor (pe care are și grija și interesul s-o mențină cît mai coborîtă), dacă, pe de altă parte știm că bugetul de învățămînt e stabilit de aceeași minoritate (care, actualmente, de pildă, alocă anual pentru instrucția unui copil african de zece ori mai puțin decît pentru cea a unui copil alb) perspectiva „planului Wilson" e clară. Claire Palley una din cele mai reputate specialiste britanice în problemele africane aprecia în GUARDIAN că „în cele mai optimiste calcule (orientîndu-se după ultimele propuneri britanice și după realitățile actuale rhodesiene n.n.) majoritatea africană nu va ajunge la o majoritate parlamentară în Rhodesia mai devreme de anul 2009".

Ian Smith obișnuiește să spună că atîta timp cît va trăi el, populația africană nu va prelua puterea în Rhodesia. Nu se poate spune (cel puțin în lumina ultimelor dezvăluiri) că Londra nu-i respectă doleanțele.

EM. RUCĂR

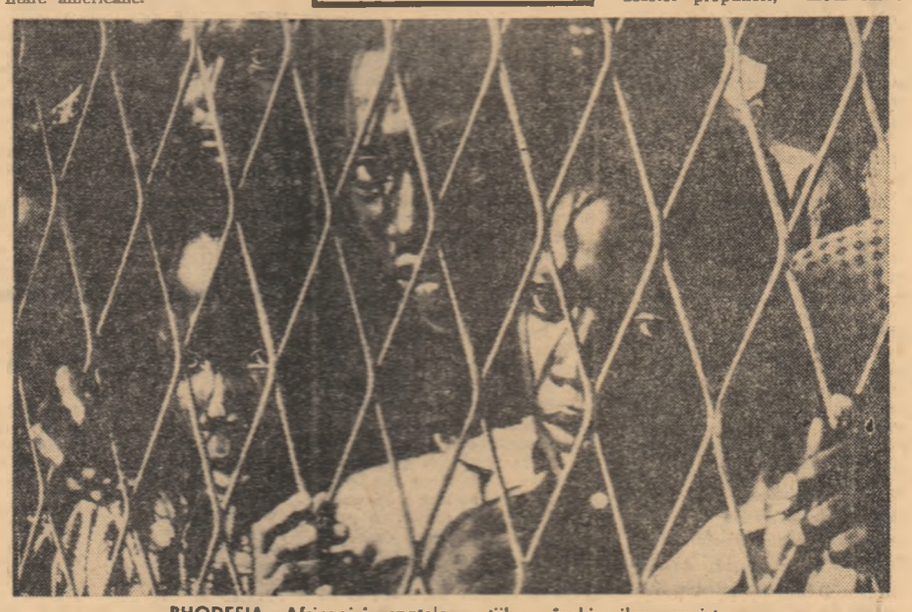

RHODESIA : Africani în spatele gratiilor închisorilor rasiste

DECLARAȚIILE LUI R. NIXON

Răspunzînd ieri la întrebările ziariștilor, președintele ales al S.U.A., Richard Nixon, a arătat că printre problemele de politică externă cele mai presante, care vor sta în fața guvernului său, se află cea a încetării războiului din Vietnam și a reducerii tensiunii în Orientul Apropiat. Nixon s-a referit, de asemenea, la necesitatea ca Statele Unite să ducă negocieri cu Uniunea Sovietică într-un larg cerc de probleme, printre care el a evidențiat ca fiind cea mai importantă reducerea producției de armament nuclear defensiv și ofensiv.

Ministrul de externe român în Iran

TEHERAN 2 — Corespondentul Agerpres, N. Popovici transmite : În cadrul vizitei oficiale pe care o întreprinde în Iran, ministrul afacerilor externe a Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a plecat într-o călătorie în centrul și sudul țării. El este însoțit de Abbas Khalatbari, subsecretar de stat la Ministerul de Externe al Iranului, de Ștefan Cleja, director în Ministerul Afacerilor Externe și Pavel Silard, ambasadorul României la Teheran.

În cursul călătoriei, oaspetele român a putut cunoaște aspecte ale civilizației multiseculare de pe aceste locuri — ruinele cetății lui Darius de la Persepolis, mormintele întemeietorilor liricii iraniene Hafiz și Saadi — precum și aspecte ale dezvoltării moderne a orașului Șiraz.

În cinstea ministrului de externe român, guvernatorul provinciei Pars, Nasser Sadri, a oferit un dejun la care au participat guvernatorul orașului și rectorul universității din Șiraz.

Seara, oaspetele român a plecat spre Ispahan unde guvernatorul general al provinciei, Homaiunfar, a oferit în cinstea lui un dineu.

Protocol comercial româno-spaniol

MADRID 2 (Agerpres). — La Madrid a fost semnat recent un protocol pentru stabilirea listelor de mărfuri pe anul 1969 în baza acordului comercial pe termen lung, încheiat între Republica Socialistă România și Spania pe perioada 1968—1970.

Conform listelor de mărfuri, anexe la protocol, România va exporta în Spania produse ale industriei siderurgice, produse ale industriei constructoare de mașini, ale industriei ușoare și alimentare și altele și va importa din Spania țesături din lînă și bumbac, produse agro-alimentare, produse siderurgice, metale neferoase și produse prelucrate din metale neferoase, mașiniunelte etc.

Protocolul a fost semnat din partea română de Alexandru Nițulescu, director în Ministerul Comerțului Exterior, iar din partea spaniolă de Carlos Gamir, director general adjunct în ministerul Afacerilor Externe.

Plenara C.C. al U.C.I.

La Belgrad a avut loc cea de-a 11-a ședință plenară a Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, prezidată de Mialko Todorovici, secretar al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I.

Pe ordinea de zi a ședinței au figurat o serie de probleme privind pregătirile pentru Congresul al IX-lea al U.C.I., printre care proiectul de statut al U.C.I., proiectul raportului privind activitatea C.C. la U.C.I. între Congresul al VIII-lea și al IX-lea.

Edvard Kardeli, membru al Prezidiului C.C. al U.C.I., a prezentat o expunere pe marginea proiectului de teze : „Sarcinile U.C.I. în făurirea continuă a relațiilor social-economice de autoconducere".

Plenara a hotărît ca cel de-al IX-lea Congres al U.C.I. să aibă loc la 11 martie 1969 la Belgrad și a aprobat ordinea de zi a Congresului.

Pe străzile Lisabonei

Sînt așteptat, mi-am propus să cunosc cea de a șaptea colină a Lisabonei, colina vechilor reședințe regale, colina muzeelor astăzi, a marilor și somptuoaselor palate, colina care, sosit aici, trebuie să-ți desfete privirile. Mă voi duce desigur, nu se poate altfel, dar, iată acum, nu mă pot parcă urni. Fire nevăzute de plumb mă învăluie. O poartă...

Peste drum, de trei zile n-am mai auzit scîrțîitul porții, nu m-a mai trezit zgomot de baston lenit între cuburile pavajului, nici scuturat de covoare ; și nici chipul vecinei cu zulufi brumării sub basmaua legată, semn al gospodinei, la spate, nu l-am mai zărit încadrat între florile din pervazul ferestrei. Peste drum, de trei zile casa pare pustie, s-or fi mutat vecinii, m-am gîndit într-o vreme, dar, de-aici din balcon, descopăr acum motivul real al tăcerii.

Peste drum, observ astăzi, la poartă sînt semne de doliu.

Privesc peste drum și gîndul încearcă să mă rupă privelștii, și mă poartă departe. Cît mai departe, parcă dinadins înspre Coimbra.

Coimbra, oraș și el altădată de regi, trebuie să răsune acum de cîntece vesele. S-au stors strugurii, sînt cramele pline și cramele nu-s ca la Porto, în stîncă cioplite, aici vinul nu-i făcut să fie păstrat și, poate de aceea, Coimbra, orașul „de sus" și orașul, „de jos", de pe Mondego, Coimbra întreagă e cîntecul însuși. Un cîntec spumos, un cîntec de dor aprins și de dor împlinit, netulburat, spun reclamele, cu nimic în răsufletul lui nici de scurgerea veacurilor. În Coimbra trebuie să fie astăzi sărbătoare. Una din acele sărbători, amestec de datini ciudate, specifice Portugaliei și care, așa cum orice turist e avizat, aici la doi pași de litoralul Beirei, are, mai mult decît în alte părți, culori aparte în fiecare anotimp.

Parcă-s acolo : aceeași nebănuită încîntare, aceeași suavă surprindere. Ritm străveziu de castaniete și tobe, „Zes Pereiras" pronunță ca-ntotdeauna, cu cadențele sale discrete, uvertura unui adevărat festival folcloric. Și, ca-ntotdeauna, cele dintîi trebuie să fie fetele. Ah, aceste fete cu ochi de jăratec, aceste fete ce stîrnesc patimi și versuri cu umbletul lor, cînd de tango, cînd de sambă-ndrăcită. Ca-ntotdeauna, cele dintîi sînt fetele, cu bluzele lor înflorate, cu fustele lor roind snop de pri-

Peste drum, de trei zile...

viri și pilcuri de trubaduri ; aceste fete cu părul strîns sub fular transparent și cu pălăriuțe puse șăgalnic pe-o parte în preajma cărora puterea de improvizație a vioriștilor și acordeoniștilor găsește inepuizabile resurse. Știu, nimic nu-i mai de dorit, aici la Coimbra ca pretutindeni, pentru o fată ajunsă la vîrsta cînd dragostea o caută, decît să intre în acest alai, în acest curcubeu șerpuind în mulțime.

Și-atunci ? Atunci cum să-mi explic că dumneata stai deoparte, cum să-mi explic, domnișoară, prezența dumitale tăcută, retrasă, aici, pe margine și nu acolo, unde ți-e locul, în acea revărsare veselă de culoare și frumusețe. Și-apoi ce-i cu n. chia, cu broboada asta ? Și unde ți-e, mă rog, prietenul ? Da, prietenul, că asta bănuiesc a-ți fi flăcăul acela cu fața bronzată care, parcă anul trecut, la aceeași sărbătoare, îți era mereu în preajmă. Flăcăul acela ale cărui priviri te-mbujorau și la ale cărui cîntece, din inimă rupte, murmurai, parcă nu prea convinsă, timide opoziții. Parcă te-aud :

„Oh, băiete, lasă-ți cîntul
Frînt de alte griji să-ți cadă..."
Da, băiatul. Băiatul acela...

„Jose Ferreira, caporalul nr. 05931266, **cum îl numește Comunicado do Serviço de Informaçao Publica das Forças Armadas.** Jose Ferreira das Santos Aveleira, originar din Coimbra, fiul lui Fernando Santos Aveleira și al Susanei Silvestre Aveleira a murit în provincia Angola".

Iartă-mă, n-am vrut să-ți stîrnesc lacrima.

Gîndul mi se tulbură iarăși înfiorat. Nu mai aud nici ritmurile lui „Zes Pereiras", nu mai văd nici curcubeul acela vesel de culori, văd numai chipul unei fete îndoliate. Al unor fete... Sărbătoarea din Coimbra unduie a tristețe și redescopăr aceeași obsedantă priveliște. Peste drum, la poartă sînt semne de doliu.

Am atîtea de văzut, un drum de-a lungul litoralului, din Estramandura și pînă în nord, la Porto, cu mijloacele moderne nu pune probleme de timp, și nici spre sud, pînă în Algarve, n-ar fi mai puțin tentat pentru pasiunea oricărui turist. Dar...

...Daniel de Dens Saraiva, de loc din Tondela, fiul lui Manuel Saraiva și Eucarnacio Margues de Dens a murit în Angola.

...Armindo Mendes Lopes din Ribeira de Pena, fiul lui Manuel Lopes și al doamnei Mendes a murit în Angola.

...Joao de Gois Perestrelo din Madeira, fiul...

Comunicatele, aceste comunicate zilnice venind din Luanda, capitala Angolei mă însoțesc pretutindeni. Și privirea stăruie mai departe în poarta unei case. O casă de trei zile parcă pustie.

Am atîtea de văzut încă, Lisabona, fără ostentațiile altor metropole, e mai mult decît atrăgătoare. Giulgiul de peste drum mă întuiește locului ; e a nu știu cîta poartă cu drapel cernit pe care o întîlnesc în cîteva zile, și parcă am uitat să număr. Sînt numai cîțiva zeci de kilometri pînă la celebra Estoril de pe Atlantic, în cazinourile tot atît de celebre de-aici, Angola e aur Angola e aramă, mangan, diamante. Sînt numai cîțiva zeci de kilometri pînă la Estoril, aici Angola înseamnă milioane, aici luptele din Ultramar, din teritoriile de peste mări își trimit ecouri exclusiv vesele. Sînt numai cîțiva zeci de kilometri și cu trenul electric distanța e o bagatelă, dar nu mă pot desprinde de balconul acesta strîmt, de la înălțimea căruia privirile se încăpățînează să deslușească durerea unei case, a unei sau a unor familii.

...Caporalul, primeiro-cabo nr. 986, Manuel Baudeira das Dores, natural de Lisboa, filho do sr. Arsuino das Dores e da sr-a D. Marieta Ribeiro Baudeira das Dores, morreran na provincia de Angola...

La Estoril, Angola își trimite statornic ecourile. Ecouri vesele, ecouri cu clinchet de aur. Dincolo de ușile grele ale cazinourilor ele au însă alte rezonanțe.

O fată, o poartă...

NICOLAE ARSENIE

Declarația M.A.E. al R.P.D. Coreene

Ministerul Afacerilor Externe al R. P. D. Coreene a dat publicității o declarație în care respinge rezoluția adoptată la 27 noiembrie de Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. în problema invitării numai a reprezentanților Coreei de sud la discuțiile din cadrul O.N.U. în legătură cu problemele referitoare la Coreea. În declarație se subliniază că această hotărîre discriminatorie nu poate contribui la reglementarea problemei coreene. R. P. D. Coreeană trebuie să ia parte în mod necondiționat la aceste discuții.

Guvernul R. P. D. Coreene consideră neavenită orice rezoluție a O.N.U. adoptată fără participarea și acordul reprezentanților ei și care este contrară intereselor poporului coreean.

Savanții declară război Pentagonului

În Statele Unite s-a anunțat înființarea unei noi asociații de oameni de știință, ale cărei inițiale — W.S.C.S. — au devenit repede cunoscute. Este vorba de o organizație cu un caracter extrem de restrîns. Din ea fac parte numai cinci savanți, specialiști în fizica nucleară de la Laboratoarele naționale Argonne, situate la sud-vest de orașul Chicago. Membrii asociației nu-și propun să întreprindă cercetări cu caracter științific și nici să inventeze ceva deosebit. Țelul lor este poate chiar și mai important : savanții atomiști și-au propus să lupte împotriva planurilor Ministerului Apărării al S.U.A., de a crea în apropierea orașului Chicago o bază de rachete antibalistice, înzestrate cu focoase nucleare. Ei susțin că, dacă aceste intenții vor fi puse în practică, viețile a cel puțin 5 milioane de oameni se vor afla în permanență în pericol. Tocmai de aceea, asociația și-a luat numele de „West Suburban Concerned Scientists" („Savanții îngrijorați din suburbia de vest"). Și pentru apărarea acestor vieți, ei au hotărît să ducă un adevărat război împotriva planurilor Pentagonului.

În sprijinul poziției lor, oamenii de știință respectivi formulează două obiecții principale : pericolul unei explozii nucleare accidentale, care ar transforma, în mod practic, întreaga regiune într-un vast deșert contaminat de căderile radioactive și faptul că existența unei baze de lansare a rachetelor cu focoase nucleare ar putea face din această regiune o țintă importantă pentru eventuale atacuri inamice.

Subliniind pericolele pe care le implică aceste planuri, John Erskine, unul din fizicienii de la Laboratoarele Argonne, a declarat că dacă o rachetă de tipul „Spartan", prevăzută cu o încărcătură nucleară de o megatonă, ar exploda în mod accidental, „se va crea un crater cu o adîncime de 122 metri și o rază de 2,8 kilometri". „Para de foc — a adăugat el — se va ridica pînă la 900 de metri. Un alt savant, dr. Bid Inglis, fost președinte al Asociației oamenilor de știință americani, a avertizat asupra pericolelor pe care le-ar atrage un contraatac asupra acestei baze de rachete. După părerea lui, ea este mult mai vulnerabilă decît zonele locuite de populația civilă. Pentagonul a lăsat, însă, să se înțeleagă că nu renunță la planurile sale. „Părerile opiniei publice — a declarat un reprezentant al Ministerului Apărării — nu vor afecta intențiile noastre".

Deocamdată, acest „război" dintre savanți și Ministerul Apărării al S.U.A., se află în primele sale etape. Construirea bazei urmează să înceapă peste cîteva luni. În acest timp, membrii Asociației „W.S.C.S" și-au propus să desfășoare o intensă campanie în rîndurile opiniei publice americane, avertizînd-o asupra pericolelor implicate de planurile militarilor. Este o acțiune semnificativă, care demonstrează că oamenii de știință americani se situează în fruntea celora care luptă împotriva primejdiei atomice.

P. NICOARĂ

Tensiune în Irlanda de nord

Simbătă, în orașul Armagh, peste 9 000 de demonstranți aparținînd așa-numitei mișcări pentru drepturi civile și reprezentînd populația catolică din Irlanda de nord, au organizat un mare marș de protest, cerînd aplicarea unui program corespunzător de reforme sociale și politice, precum și respectarea egalității în drepturi a tuturor cetățenilor din Irlanda de nord. Pe de altă parte, un grup numeros format din circa 1 000 de susținători ai mișcării protestante extremiste, condusă de reverendul Ian Paisley, a blocat drumul demonstranților spre centrul orașului, unde urma să aibă loc o manifestație. Autoritățile din Armagh au încercat să prevină eventualele ciocniri violente dintre cele două tabere, creînd între ele un spațiu păzit de sute de polițiști. Mulți dintre demonstranți erau înarmați cu bastoane, picioare de scaune, încercînd să spargă cordoanele poliției. S-au înregistrat numeroși răniți dintre care 20, inclusiv 8 polițiști, au primit îngrijiri medicale la spitalul orașului.

pe scurt

● LA FREIBURG a avut loc colocviul Societății Mihai Eminescu pe tema „Latinitatea în spațiul lingvistic românesc".

Au prezentat comunicări acad. Constantin Daicoviciu, prof. Norbert Reiter — directorul institutului de balcanologie, prof. Mihai Isbășescu, conf. Mircea Zaciu și alții.

● PREȘEDINTELE ALES AL S.U.A., Richard Nixon, a anunțat că l-a numit pe dr. Henry A. Kissinger, profesor la Universitatea Harvard, consilier prezidențial pentru problemele securității naționale.

● DUPĂ TREI SĂPTĂMÎNI DE inactivitate, facultățile Universității din Khartum și-au redeschis luni dimineața porțile. După cum se știe, instituțiile de învățămînt superior din capitala Sudanului au fost închise în urma violentelor incidente care au avut loc între poliție și studenți, soldate cu morți și răniți.

Luna văzută de „Sonda-6"

În timpul zborului stației automate sovietice „Sonda-6" (10—17 noiembrie), s-a efectuat în două rînduri fotografierea Lunii și Pămîntului.

Luna a fost fotografiată de la o distanță de aproximativ 3 300 km, iar Pămîntul de la o distanță de aproximativ 388 000 km. Pe aceste imagini este vizibil în mod clar sectorul oriental al feței invizibile a Lunii. În partea superioară a imaginei suprafeței lunare se văd bine craterele Sternberg, Lorentz, Langevin și altele. Dinspre extremitatea orientală a discului lunar se vede Pămîntul. În momentul fotografierii, terminatorul pămîntului (granița dintre zi și noapte) trece pe la meridianul 45 grade de longitudine estică. Cea mai mare parte a suprafeței Pămîntului este acoperită de nori. Numai în sud-est, se zărește litoralul vestic al Australiei pînă la 120 grade longitudine estică.

Au fost obținute, de asemenea, imagini ale sectorului suprafeței lunare din jurul craterului dublu „Frații Vavilov". Lărgimea craterului este de aproximativ 300 km. Se văd clar pantele abrupte ale craterului și suprafața ondulată a fundului său.

● PRIMELE măsuri de ordin economic și financiar figurînd în planul de însănătoșire economică decretat de guvern și aprobat de Adunarea Națională Franceză săptămîna trecută au intrat în vigoare începînd de ieri. În cadrul acestor măsuri figurează o serie de majorări de prețuri. Benzina și alți carburanți s-au scumpit cu 3 la sută, iar de la 1 ianuarie 1969 benzina va suporta o nouă scumpire de 2,5 la sută. A fost majorată plata tuturor serviciilor — hoteluri, restaurante, etc. Între 2,5 — 3 la sută a fost majorat prețul tuturor produselor de consum curent, datorită creșterii impozitelor indirecte.

● UN PURTĂTOR de cuvînt al gărzii naționale panameze a confirmat duminică știrile potrivit cărora forțele armate panameze au fost puse în stare de alarmă, dar a dezmințit informațiile transmise de posturile de radio din Costa Rica privind declanșarea unei „invazii" în țară. După cum relatează agenția ASSOCIATED PRESS, un număr de sprijinitori ai fostului președinte, Arnulfo Arias, răsturnat de la putere în urma loviturii militare de stat de la 11 octombrie, se află în prezent în Costa Rica. Purtătorul de cuvînt a apreciat că măsuri speciale de securitate au fost luate încă de la 11 octombrie la granița dintre Panama și Costa Rica.

Rezultatele parțiale ale alegerilor din Venezuela

● POTRIVIT REZULTATELOR oficiale parțiale, ale alegerilor din Venezuela, candidatul Partidului democrat creștin (Copei), Rafael Caldera ar fi obținut 149 029 de voturi, situîndu-se înaintea principalului său adversar, Gonzalo Barrios, candidatul partidului „Acțiunea democratică" de guvernămînt, care are 133 727 de voturi. Miguel Angel Burelli Rivas, candidatul Frontului victoriei, a obținut 127 051 voturi, iar Pietri Figueroa (Mișcarea electorală a poporului) — 108 204 voturi.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.362